

PÄÄSIÄISEN

Valo

Elysanomat 2 2026, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Terhi Kaira - toivon välittäjänä, s. 6

Piispa Repo: Armo on salaisuus, jonka pääsiäinen paljastaa, s. 9

Lasten katedraali Tampereella - Pieni on suurin, s. 12

ELY:n virallinen kolehti Kambodžan työn tukemiseen, s. 26

ELYn tiedote 2 2026

Sisällysluettelo

- s. 3 Tetelestai *Jani Latva-Nikkola*
- s. 4 Lähimmäisenrakkaus huipentuu ristillä
Harri Kuhalampi
- s. 6 Toivon välittäjänä - Terhi Kaira *Satu Kivisaari*
- s. 8 Elyn 18v-juhla -mainos
- s. 9 Armo on salaisuus, jonka pääsiäinen paljastaa
piispa Matti Repo
- s. 12 Pieni on suurin - lasten katedraali Tampereella
Helka Korpela
- s. 14 Rakkain pääsiäismusiikkini *Pasi Flodström*
- s. 16 Elyn lähetystyöntekijät pääsiäisen äärellä
- s. 20 Pääsiäinen tuntuu enemmän pääsiäiseltä
Pietarissa *Merja Kramsu*
- s. 22 Novelli: Sopu *Anneli Lähdesmäki*
- s. 24 Kesäjuhlat Ikaalisissa - Puhdasta vettä -ohjelma
Virvoittavien vetten ääreen *Juha Aila*
- s. 26 ELYn virallinen kolehti 7.6.
- Toivon tiellä Kambodzassa
- s. 27 ELYn suosituskolehti 2026 - Lasten, nuorten ja
pakolaisten tukena Virossa
- s. 28 Ristinjuhla-mainos, syntymäpäiväkiitoksia
- s. 29 Pääsiäisen iloa askarrellen *Helka Korpela*
- s. 30 Tapahtumakalenteri

Kannen kuva

Helka Korpela: *Matkalla haudalle*, Raamatun kertomukset eläviksi nukkejen avulla lasten katedraalissa Tampereella

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evankeliset.net

Lehden toimitus: Elyn lehtitoimikunta

Päätoimittaja: Antero Rasilainen

Toimitussihteeri: Erja Kuhalampi

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Tampereen Offsetpalvelu Oy

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. +358 40 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evankeliset.net

Satu Kivisaari, lähettäjätöiminnan johtaja

p. +358 50 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evankeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. +358 45 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evankeliset.net

Joonas Toivanen, lähetysjohtaja

p. +358 44 2487229

Sähköposti: joona.toivanen@evankeliset.net

Janne Vuorela, viestinnän asiantuntija

p. +358 40 025 1560

janne.vuorela@evankeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. +358 40 415 9416

Sähköposti: ely@evankeliset.net

Elysanomat toimitussihteeri:

Erja Kuhalampi, erja.kuhalampi@evankeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka

Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikajako: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulu-
tus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta,
seminaarien järjestäminen). Lisäksi varoja voidaan käyttää koti-
maassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkaku-
lujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien
muiden kulujen kattamiseen. Varoja voidaan käyttää myös
Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin sekä Kaakkois-Aasiassa
tehtävään raamatunkäännös- ja seurakuntatyöhön.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla
tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN
FI06 5114 0220 0380 63.

Tetelestai

Pääsiäisen valossa, kun ristin varjo vaihtuu ylösnousemuksen kirkkauteen, kuulemme Jeesuksen viimeisen sanan: *Tetelestai*. Se kaikuu Johanneksen evankeliumissa (19:30) kuin voitonhuuto: *"Se on täytetty."* Tämä sana ei ole vain viimeinen huokaus, vaan Jumalan rakkauden täyttymys, joka kutsuu meitä lähetystyön palvelukseen. Tämä sana sytyttää sydämemme uudelleen evankeliumin levittämiseen.

Antiikin markkinapaikoilla tetelestai oli tavanomainen sana. Se leimattiin velkakirjaan, kun viimeinen erä on suoritettu: "maksettu kokonaan". Kaupallisena terminä se merkitsi vapautta velkataakasta. Samoin Jeesus maksoi syntivelkamme ristillä – ei osittain, vaan täysin. Meille lähetystyön ystäville tämä muistuttaa Paavalin sanoista (Room. 1:14): olemme "velkaa" evankeliumista kaikille kansoille. Julistamme tätä maksettua velkaa, tuoden vapautta niille, jotka vielä vaeltavat taakan alla. Kiitos tuestanne, jonka avulla Jumalan armo virtaa maailmaan.

Juridisesti tetelestai oli lopullinen tuomio: sopimus täytetty, ei enää vaateita. Roomalaisessa oikeudessa se sulki asian. Jeesus täytti lain vaatimukset (Matt. 5:17), vapauttaen meidät tuomiosta. Ystävät, tämä anteeksianto on lähetystyömme perusta. Kun tuemme ELY:n hankkeita, julistamme tätä juridista voittoa: synti on peruutettu, rauha palautettu. Ajattele, miten tämä vapauttaa lähetystyöntekijät – ja meidät – pelottomaan palvelukseen. Rukoilkaamme, että anteeksiannon sanoma leviää ELY:n kautta kaukaisiin kyliin.

Teologisesti tetelestai on sydämemme aarre. Jeesus julistaa tehtävänsä päätökseen: sovitus valmis, ennustukset täyttyneet (Jes. 53:5). Se on voitto synnistä ja kuolemasta (Kol. 2:15), joka avaa tien uudelle elämälle. ELY:n ystävinä tiedämme, että tämä on evankeliumimme ydin – armo yksin, joka kantaa lähetystyötä. Tämä ydin korostaa, ettemme lisää mitään Jeesuksen työhön, vaan levitämme sitä. Pääsiäisenä tämä sana kutsuu meitä: eläkäämme täyttymyksessä.

Jeesus puhui arameaa. Aramean vastine tuolle sanalle tetelestai on shalom: täyttää, maksaa. Se liittyy heprean sanaan shalom, rauhaan, joka tarkoittaa eheyttä, ei vain hiljaisuutta. Ristillä Jeesus maksoi velkamme, sovitti syntimme ja näin teki ihmisen ja Jumalan välille rauhan.

Ystävät, iloista pääsiäistä!

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja

Kuvituskuva: Congerdesign | Pixabay

Lähimmäisenrakkaus huipentuu ristillä

Harri Kuhalampi

Pitkäperjantai hiljentää meidät Jeesuksen ristin äärelle. Hänen sijaiskuolemansa puolestamme hankki meille syntien sovituksen, pelastavan armon. Vapahtajamme suostui ristiinnaulittavaksi, jotta Jumala antaa syntimme anteeksi ja hyväksyy meidät yhteyteensä. Jeesus otti omiin nimiinsä meidän syyllisyytemme, jotta vapautuisimme sen taakasta ja saisimme lopulta ikuisen elämän ilon Jumalan luona.

Sanoma pelastuksesta on pääsiäisen ytimessä ja sen täytyykin olla. Silti Jeesuksen uhrikuolemaa sopii tarkastella muustakin kuin sovitusopillisesta näkökulmasta. Kun ristin merkitystä pohdittaessa muistetaan Jeesuksen opetukset lähimmäisestä, paljastuvat Hänen piinansa syyt ja motiivit vielä kirkkaammin. Itse asiassa Jeesus ilmaisi ne itse todetessaan: *”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.”* Joh.15:13

Pääsiäinen kutsuu meitä luottavasti jättämään syntiemme taakan Jumalan hoidettavaksi ja kääntämään huomiomme lähimmäiseen sekä näkemään jokaisen ihmisen äärettömän arvon.

Iäkäs autoilija joutui vaikeuksiin rengasrikon vuoksi. Renkaan vaihtaminen ei häneltä onnistunut. Onneksi lähellä oli bensa-asema, josta vanhus uskoi saavansa apua. Asemalta löytyi kuitenkin vain kahvio, eikä sen hoitaja pystynyt tekemään asialle mitään.

Miesten siinä jutellessa, taaempana seissyt maahanmuuttaja kuuli keskustelun ja tarjoutui auttamaan. Hän kertoi, että hänellä on kotona sellainen tunkki, jonka avulla homma onnistuisi. Samassa hän hyppäsi autoonsa ja ajoi tiehensä.

Pulaan joutuneen miehen epäilykset heräsivät, kun puoli tuntia kului eikä miestä näkynyt. Samassa tämän auto kuitenkin ajoi paikalle, ja sieltä nousi toinenkin maahanmuuttajamies. Ripein ottein he vaihtoivat renkaan ja olivat iloisina lähdössä matkoihinsa. Korvaukseksi he suostuivat ottamaan vain kahvit huoltoaseman kahviossa.

Iäkkään autoilijan ennakkoluulot ja pelot osoittautuivat turhiksi. Yllätyksekseen hän kohtasi kaksi todellista lähimmäistä.

Hyvinvointiyhteiskuntamme on itse asiassa rakennettu lähimmäisenrakkauden periaatteen varaan: tavoitteena on, että jokainen olisi turvassa ja kaikista huolehdittaisiin. Kristillisen arvopohjan mukaisesti jokainen nähdään arvokkaana. Kansainvälisen sosiaalipolitiikan asiantuntijat väittävätkin, että pohjoismaisen hyvinvointivaltiomallin lähtökohtana ovat Jeesuksen opetukset ja niille perustuva luterilainen tasavertainen ihmiskuva: Jumalan edessä olemme samanarvoisia, kaikki Jumalan armon varassa. Yksilön arvo perustuu luomiseen ja lunastukseen.

Jeesuksen kertomus laupiaasta samarialaisesta paljastaa, kuinka sen ajan juutalaiset rajasivat itsensä omaan luokkaansa ja väheksyivät muita (Luuk.10:25–37). Muut olivat pakanoita. Kanssakäymistä heidän kanssaan tuli välttää. Erityisen halveksittavina pidettiin samarialaisia.

Jeesuksen kertomuksessa juuri vähäarvoisena pidetty samarialainen osoittautui ihmiseksi, jolla oli sydän paikallaan. Hän näki vain lähimmäisen, joka oli suuressa hädässä. Hän tunnisti ryöstetyn ja henkiiheveerin mukiloidun miehen tarpeet ja vastasi niihin.

Kertomuksessa paljastuu samalla, kuinka papille ja leeviläiselle uskonto ja sen vaatimukset olivat kaikki kaikessa. Rituaalisen puhtauden säilyttäminen esti heitä koskemasta verisenä viruvaan väkivallan uhriin.

Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: »Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?» Jeesus sanoi hänelle: »Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?» Mies vastasi: »Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.» Jeesus sanoi: »Oikein vastasit. Tee näin, niin saat elää.»

Mies tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia, ja jatkoi: »Kuka sitten on minun lähimmäiseni?»

Jeesus vastasi hänelle näin:

»Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiehensä ja jättivät hänet henkivieveriin. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi.

»Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli. Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.' Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähimmäinen?»

Lainopettaja vastasi: »Se, joka osoitti hänelle laupeutta.» Jeesus sanoi: »Mene ja tee sinä samoin.»

Luuk. 10:25-37

Jumalan kansaan kuulumisen oli juutalaisille syntymälahjana saatu etuoikeus. Kaikki oli kunnossa Jumalan edessä, kunhan tarkasti noudatti perinnäissääntöjä. Pahuuden ongelma ratkesi kurinalaisuudella ja hurskaalla elämäntavalla. Synti nähtiin käyttäytymisongelmana, josta selviäisi välttämällä kaikkea kiellettyä.

Edelleen löytyy samanlaisia syvästi uskonnollisia ihmisiä, joille Jumala on kaikki kaikessa. Mikään muu ei ole heille tärkeää ja rakasta kuin Jumala. Kuulostaa ihailtavalta! Ehkä me heti ajattelemme, että juuri se on myös meidän tavoitteemme. Jumala ensin. Jumala yksin. Muulla ei ole merkitystä!

Meidän on kuitenkin kysyttävä: mikä on Jumalalle rakkainta ja tärkeintä? Jeesuksen sanat Nikodemokselle, juutalaisten uskonnolliselle johtajalle, antavat vastauksen:

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän." Joh.3:16

Läpi ihmiskunnan historian ihminen ja hänen kokonaisvaltainen hyvinvointinsa on ollut Jumalalle kaikkein tärkeintä. Taivaallinen Isämme on todellinen "humanisti". Hän oli ihmiskeskeinen jopa siinä määrin, että lähetti oman Poikansa voidakseen pitää meidät ikuisesti ominaan. Ihminen oli Jumalalle niin rakas, että Hän oli valmis antamaan kaiken mitä Hänellä oli antaa vakuuttaakseen meidät hyvyydestään ja rakkaudestaan.

Rakastava Taivaallinen Isämme oli halukas tyhjentämään taivaan, jottei yhdenkään ihmisen tarvitsisi joutua kadotukseen. Tässä on sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja yhteiskunnallisen tasa-arvon lähtökohta! Jokaisesta on maksettu sama ääretön hinta. Kaikki ihmiset ovat yhtä arvokkaita. Lähetysten ja diakoniatyön liikkeellepanevinä voimina ovat yhtäältä Jumalan kaiken uhraava rakkaus ja toisaalta lähimmäisen tarpeet.

Armo on sitä, että Jumala antaa hyvyydessään kaikki syntimme anteeksi ja kutsuu meidät lopulta taivaan iloon. Sitäkin se on, että Jumala huolehtii meistä kokonaisvaltaisesti päivästä toiseen ja täyttää meidän tarpeemme.

Kertomalla laupiaasta samarialaisesta Jeesus paljasti oman arvomaailmansa ja toimintamallinsa. Hän itse on se laupias samarialainen, joka näki meidät ryöstettynä ja verissämme. Hänelle mikään muu ei merkinnyt mitään kuin avun saaminen meille. Jumalallinen rakkaus ei ole hellämielisyyttä vaan se on jatkuvaa, radikaalia toimintaa ihmiskunnan hyväksi.

TT Harri Kuhalampi on eläkkeellä ollessaan työskennellyt kausipapina Espanjassa.

Toivon välittäjänä – Terhi Kaira

Lapuan hiippakunnan hiippakuntadekaani, TT Terhi Kaira tunnetaan kuuntelevana ja toivoa rakentavana kirkon johtajana. Hänellä on laaja kokemus Suomen evankelisluterilaisen kirkon eri tehtävistä ja vahva tuntemus seurakuntatyön arjesta.

Terhi Kaira on syntynyt Turussa ja asunut lapsuutensa Etelä-Pohjanmaalla. Hänen vanhempansa tekivät elämäntyönsä opettajina, mikä vaikutti myös Terhin omaan ammatilliseen suuntautumiseen. Hän hakeutui uskonnon ja psykologian opettajan opintoihin ja myöhemmin, vuonna 1998, Terhi Kaira vihittiin papiksi Lapuan tuomiokirkossa. Työuransa aikana Terhi on toiminut uskonnon ja psykologian opettajana, kirkollisessa järjestössä, paikallisseurakunnassa, Kirkon tutkimuskeskuksessa, Kirkkohallituksessa sekä tuomiokapitulissa.

– Olen kiitollinen siitä, että olen saanut palvella kirkkoa erilaisissa tehtävissä. Kaikki ovat olleet omalla tavallaan unelmieni työpaikkoja. Uskon vahvasti, että

hyvä Jumala, joka meitä kutsuu tehtäviinsä, antaa myös voimaa ja viisautta kutsumuksen kantamiseen. Usko avaa työelämään toivon näköalan: kaikki ei ole omassa varassani, vaan voin luottaa Jumalan huolenpitoon, Terhi toteaa.

Strategioiden äärellä

Terhi Kairan väitöstutkimus Sitä kohti, mikä on edessä – Strategia-ajattelun ominaispiirteet Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa julkaistiin 2019. Se kuuluu kirkkososiologian alaan ja tarkastelee strategia-ajattelua Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa

Terhi Kaira ja Satu Kivisaari suunnittelemassa kevään kaupunkipyhiinvaellusta Lapuan hiippakunnan tuomiokapitulissa. Vaelluksella pysähdytään runoilija Hanna Kivisalon tekstien äärellä, lauletaan Siionin kanteleen lauluja sekä hiljennytään hartaushetkeen. Kuvaaja (tämän sivun kuvat): Annukka Pihlaja

2000-luvulla. Strategisen tutkimuksen ja kehittämisen parissa Terhi onkin työskennellyt Kirkkohallituksessa vuosina 2008–2020. Hän johti kirkon Ovet auki -strategiaa, jonka tavoitteena on ollut ohjata kirkon työtä seurakunnissa sekä vahvistaa kirkon läsnäoloa, saavutettavuutta ja merkityksellisyyttä ihmisten elämässä.

Tutkimusten ja strategioiden äärellä pohditaan myös ajan haasteita: mitä ne ovat juuri nyt ja miten ne vaikuttavat seurakunnissa tehtävään työhön.

– *Ajattelen, että tällä hetkellä kirkon suurin haaste liittyy sen perustehtävään: uskosta puhumiseen ymmärrettävästi ja rakkauden todeksi elämiseen. Pohdin työssäni yhdessä seurakuntien työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa, miten seurakunnat voivat välittää merkityksellisyyden kokemusta, myötätuntoa ja toivoa ihmisen elämään tässä ajassa.*

Erilaiset ajan ilmiöt myös haastavat tämän päivän kirkkoa. Yksi tällainen on polarisaatio, joka koettelee kirkon ykseyttä.

– *Oman työni näkökulmasta tämä merkitsee sitä, että yhä vahvemmin on yritettävä pitää yllä vuoropuhelua ja vahvistaa luottamusta eri tavoin ajattelevien ihmisten välillä. Haluaisin esimerkilläni kannustaa etsimään erottavien asioiden sijasta sitä, mikä meitä yhdistää.*

Toivoa epävarmuuksien ajassa

Kirkon haasteista huolimatta Kaira suhtautuu Kristuksen kirkon tulevaisuuteen toiveikkaasti ja luottaa Pyhän Hengen uudistavaan voimaan.

– *Näen monia myönteisiä kehityssuuntia: elämän tarkoituksen etsiminen on lisääntynyt erityisesti nuoremmassa ikäluokassa, arvoja pidetään merkityksellisinä ja perinteitä arvostetaan. Pyrkimys kohtuulliseen elämäntapaan on viime vuosina vahvistunut.*

Kairan havainnot saavat tukea kirkon nelivuotiskertomuksesta Kirkko epävarmuuksien ajassa 2020–2023, jossa todetaan, että elämän merkitykseen, arvoihin ja katsomuksellisiin kysymyksiin liittyvä pohdinta on Suomessa edelleen ajankohtaista. Nuorten uskonnollisuus ja hengellisyys ovat monimuotoistumassa, ja hengellistä etsintää on selvästi nähtävissä. Nuoret miehet kaipaavat usein uskonnollisten kysymysten älyllistä pohdintaa, kun taas nuoret naiset ovat avoimempia erilaisille vaihtoehtoisille henkisyyden muodoille. Kristillinen sanoma voi tarjota vastavoiman irrallisuuden ja arvottomuuden kokemuksille niille, jotka etsivät paikkaansa ja elämän tarkoitusta.

ELYn kevätkirKKo

Su 17.5. klo 13.00

Messu Piirin kirkossa

Os. Seuralantie 17, Seinäjoki

Liisa Rantala, Lea Salumäe,
Elyn ystävät avustamassa

Kirkkokahvit

Pysähtymisen polku -kaupunkipyhiinvaellus

Su 17.5. klo 15.00

Lähtö: Piirin kirkon pihasta

Vaelluksella mukana ovat

Terhi Kaira ja Satu Kivisaari

Pysähtymispaikat: 3-7 (Myllysaari, Myllypuiston silta, laituri, kuntoilupiste, katsomo)

Varusteet: hyvät jalkineet, sopiva vaatetus ja armollista retkimieltä

Kaupunkipyhiinvaellus on yhteinen, rauhallinen kävelyhetki kaupungin keskellä. Se tarjoaa tilaa hiljaisuudelle, rukoukselle ja pysähtymiselle arjen keskellä.

Tervetuloa mukaan!

Lisätietoja:

<https://www.seinajoenseurakunta.fi/pyhiinvaellus>

Järj. Seinäjoen seurakunta ja Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

– *Elämän merkityksellisyys nousee Jumalan luomistyöstä. Jokaisen elämä on arvokas ja sillä on oma paikkansa siinä kokonaissuunnitelmassa, jonka Jumala on tätä maailmaa varten tehnyt. Kristityt on kutsuttu elämään vastuullisesti ja tekemään rakkauden tekoja – ei vain*

lähimmille, vaan jokaiselle kohtaamallemme ihmiselle. Seurakunta voi tarjota sellaisen yhteisön, jossa ihminen saa kokea hyväksyntää ja myötätuntoa. Toivo kannattelee meitä. Toivo siitä, että synkkinä hetkinä parempi on aina edessä.

Tulevaisuus lapsissa ja nuorissa

Terhi iloitsee erityisesti lapsista ja nuorista, jotka ovat kirkkomme aarteita.

- Heissä etemme avautuu tulevaisuus ja toivo. Siksi lasten ja nuorten täytyy saada tulla ja olla, näkyä ja kuulua kirkossa.

Perhe ja lapset ovat Terhille keskeinen osa elämää. Hänellä on kolme aikuista tytärtä ja kolme lastenlasta. Kaikki tyttäret perheineen asuvat Oulun seudulla. Usein viikonloppuisin Terhi matkustaa junalla tapaamaan lapsenlapsiaan.

- Mikään ei ole niin kaunista musiikkia korvilleni kuin juna-aseman tuttu kuulutus: juna Ouluun lähtee raiteelta yksi, hän sanoo.

Terhi ammentaa voimaa lukemisesta, luonnossa liikkumisesta ja käsitöistä. Sunnuntaisin hän vierailee usein jossain hiippakunnan kirkossa, useimmiten striimin tai nettiradion äärellä. Viime vuoden puolella Terhi valittiin Herättäjä-Yhdistyksen hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi. Harrastukset ja luottamustehtävät antavatkin vastapainoa työlle.

Terhi pysähtyy vielä pääsiäisen sanoman äärelle pohtimaan kirkon tehtävää sekä omaa paikkaansa Jumalan valtakunnan työssä:

- Minulle valtavan tärkeä on ajatus siitä, että kirkko on kaikkien kirkko. Se ei erottele tai sulje ketään ulkopuolelle. Jumalan rakkaus kuuluu kaikille. Koen, että minulla on sama tehtävä kuin Jeesuksen tyhjältä haudalta lähteneillä naisilla: kertoa Jeesuksen ylösnousemuksesta, kuoleman kukistumisesta ja uuden elämän toivosta. Haluan muistuttaa, että ihminen pelastuu yksin armosta ja yksin Kristuksen tähden. Kuten nuo naiset, haluaisin puhua Jumalasta innostuneesti ja palvella rohkeasti. Tärkeiden asioiden vuoksi on nähtävä vaivaa.

Pääsiäisen sanoma kokoaa yhteen sen toivon, josta Terhi Kaira puhuu. Ylösnousemuksen sanoma muistuttaa meitä, etteivät pimeys eikä kuolema saa viimeistä sanaa. Kristuksessa avautuu uusi elämä, toivo kantaa – yksilöä, perheitä ja koko kirkkoa.

*Terhi Kairaa haastatteli **Satu Kivisaari**, ELYn lähettäjätoiminnan johtaja.*

Elyn 18v-juhla, kevätkokous ja seminaari

Tampereella

11.4.2026 Viinikan kirkossa (Kaartotie 1)

12.4.2026 Elyn kirkkopyhä Tampereen seudulla

La 11.4. ohjelma

Lisätietoa: www.evankeliset.net
- muutokset mahdollisia

klo 11 Lounas

klo 12 ELY ry:n kevätkokous, seurakuntasali, pj. Jani Latva-Nikkola

kahvit

klo 14 Terveisiä Sambiasta,

Lea Saar, Martti Toivanen, juonto Joonna Toivanen

tauko

klo 15.20 Terveisiä Sambiasta, Theresa Bakajika kertoo naisen asemasta afrikkalaisessa kirkossa

klo 16.00 Kavanat:

– **Kasvavan kirkon kysymyksiä Kambodžasta**,

Pia ja Tero Ruotsala

– **Lähettämässä** – ideoita Sambian työn tukemiseen, Satu Kivisaari ja Eila Kujala

klo 16.30 Kahvit

klo 17 Iltamessu, laulamme Siionin kanteleen lauluja, lit. khra Kaija Karvala, saarna Martti Toivanen, kanttori Stiina Leinonen

Su 12.4. Elyn kirkkopyhä Tampereen seudulla, klo 10 alkaen

Viinikan kirkko, saarna Oiva Hujanen, lit. Suvi Viander, kanttori Riikka Heikkinen. Kirkkokahvit ja Elyn työn esittelyä, Hujanen.

Messukylän kirkko, saarna Joonna Toivanen, lit. Laura Suokas. Kirkkokahvit ja Elyn työn esittelyä, Toivanen.

Tampereen tuomiokirkko, saarna rovasti Tuula Sääksi, lit. Leea Lehtonen. Kirkkokahvit ja Elyn työn esittelyä, Satu Kivisaari.

Pirkkalan kirkko, saarna Pia Ruotsala.

Evankelinen lähetyshdistys - ELY ry:n **sääntömääräisen kevätkokous** la 11.4. klo 12 alkaen Tampereella Viinikan kirkossa seurakuntasalissa (Kaartotie 1).

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä hallituksen esittämä **sääntömuutos**. Sääntöihin esitetään lisättäväksi vaalityöryhmän perustaminen sekä hallituksen tehtävät. Sääntömuutoksen tarkempi sisältö ja kokouksen asiakirjat löytyvät kuukausi ennen kokousta www.evankeliset.net/toimintasuunnitelma ja -kertomukset.

Tervetuloa, Hallitus

Armoa ja iloa ihmisille

Evankelinen lähetyshdistys – ELY ry

Armo on salaisuus, jonka pääsiäinen paljastaa

Piispa Matti Repo

”Armo kuuluu kaikille” on kaunis ja myönteinen lause. Se varmistaa, ettei kenenkään tarvitse kokea itseään Jumalalle kelpaamattomaksi. Jumala on jokaisen luonut, ja jokainen on Jumalalle rakas. Hänen hyvä tahtonsa kohdistuu kaikkiin, ja kaikkia varten Jumala on valmistanut pelastuksen.

Mutta jos jokin jo kuuluu minulle, miten se sitten voi olla armoa? Eikö sellainen, joka ”kuuluu” jollekin, ole jo hänen oikeutensa? Ei kai armo voi olla lähtökohtaisesti minun tai kenenkään muunkaan oikeus, silloinhan se ei enää ole armahtamista?

Miten yksinkertainen ja vaikea onkaan armo. Se on kristillisen uskon pääsanoma; me kuulutamme Jumalan hyvyyttä ja rakkautta, jolla hän on armollinen kaikkein syntisimpiäkin kohtaan. Mikä voisi olla ihmeellisempää ja suloisempaa! Mutta toisaalta armo on jotain, jota ihminen ei voi väittää itselleen kuuluvaksi. Silloinhan hän ottaisi haltuunsa asian, joka kuuluu yksin Jumalalle. Ei ihminen voi päättää Jumalan puolesta, että hän on meille armollinen.

Jumala ilmoitti tahtonsa ja jopa oman nimensä Moosekselle, mutta säilytti silti salaisuutensa eikä näyttänyt kasvojaan. *”Minä annan kirkkauteni kulkea sinun ohitsesi ja lausun sinun edessäsi nimen Jahve. Minä annan anteeksi kenelle tahdon ja armahdan kenet tahdon.”* 2.Moos. 33:19

Vaikka Jumala oli armollinen Moosekselle, se ei tarkoittanut eron poistamista. Jumala on pyhä, ja myös suostuessaan keskusteluyhteyteen ihmisen kanssa hän pysyy sellaisena. Hän salaa kasvonsa ja armosaan suojaa ihmistä kirkkaudeltaan.

Samaan kertomukseen viittasi myös apostoli Paavali osoituksena Jumalan suvereenista oikeudesta ja armollisuudesta: *”Minä armahdan kenet tahdon ja osoitan laupeutta kenelle tahdon.”* Jumala osoitti armon Moosekselle mutta paadutti Egyptin faaraon, ja teki näin kummastakin kunniansa julistajan: *”Jumala siis armahtaa kenet tahtoo ja paaduttaa kenet tahtoo.”* Room. 9:15-18

Jumala on vapaa armahtamaan tai pidättämään armonsa. Armo on yksin hänen, ja hän osoittaa sitä valitsemallaan tavalla.

Armo on ilmoitettu salaisuus

Armo kutistuu helposti pikku sanaksi hurskaassa puheessa. Se on helppo lausua ja latistaa sieväksi hyvänolon toivotukseksi. Tätä ei pidä ihmetellä, sillä vaikka armollisuus on Jumalan vapaa ominaisuus ja hänen tahtonsa salaisuus, se on ihmisille ilmoitettu salaisuus. Siksi armo on lukemattomien saarnojen ytimessä, sitä julistetaan jokaisessa jumalanpalveluksessa, sitä anotaan virsissä ja rukouksissa. Sitä ei mainita uskontunnustuksessa ja kuitenkin se on uskon keskuksessa. Ilman Jumalan armoa ei olisi uskoa eikä luottamusta, ei olisi syytä käydä kirkossa, ei osallistua ehtoolliseen, ei lausua Isä meidän -rukouksessa: *”Anna meille meidän syntimme anteeksi.”*

Ilman uskoa Jumalan armoon elämän vastoinkäymiset näyttäytyisivät rangaistuksina, sairaudet esimaku-
na edessä olevasta tuomiosta. Mistä silloin ammennettäisiin lohtua kärsimyksessä, mistä saarnattaisiin toivoa hautajaisissa? Me emme jaksaisi ilman armoa. Me emme kestäisi Jumalan oikeudenmukaisuutta. Meidän on joka päivä saatava luottaa siihen, että hän on kaikkivaltiudessaankin armollinen.

Vaikeuksienkin keskellä luotamme siihen, ettei Jumalan armo lopu. Hävitettyä Jerusalemiä itkeneet pukivat luottamuksensa valitusvirreksi: *”Herran armoa on se, että vielä elämme, hänen laupeutensa ei lopu koskaan.”* Valit. 3:22

Mikään onnettomuus ei ole sen merkki, että Jumala olisi vetänyt armonsa pois.

Jumala on sekä oikeudenmukainen että armollinen

Kristinuskon syvin salaisuus on, että Jumala, joka on oikeudenmukainen ja pyhä ja vaatii myös ihmiseltä oikeudenmukaista ja pyhää elämää, onkin samanlaisesti myös rakastava ja armollinen isä lapsiansa kohtaan. Tästä kaksoisnäkökulmasta tulee tarkastella koko Jumalan toimintaa. Hän on ihmiseltä salattu, mutta ilmoittaa kuitenkin itsensä riittävässä määrin. Hän näyttäytyy sekä pyhyttä vaativana tuomarina että kaiken lahjaksi antavana ja rikkomukset armah-

tavana. Raamatun sanassa ovat Jumalan molemmat ominaisuudet yhtä aikaa luettavissa.

Luterilaisuudessa tätä Raamatusta luettavaa kahtalaisuutta kutsutaan lain ja evankeliumin eroiksi. Kysymys ei ole vain Mooseksen kirjoissa välitetyn kymmenen käskyn ja Uuden testamentin neljästä evankeliumista luettavan Jeesuksen elämään rajattavista osista. Raamatusta lakia on kaikki, mikä vaatii ihmiseltä jotain, ja evankeliumia kaikki, mikä lupaa tai lahjoittaa hänelle jotain. Niinpä evankeliumia on jo Raamatun ensi sivuilla kerrottu Jumalan luomistyö: siinä Jumala lahjoittaa elämän ja antaa ihmiselle erityisen lahjan olla Hänen kuvakseen luotu. Mutta lain ja evankeliumin kahtalaisuus ja yhtäaikaisuus läpäisevät myös sen, mitä Jumala on ihmiselle tarkoittanut: hänellä on alusta asti erityinen tehtävä heijastaa Jumalan oikeudenmukaisuutta ja hyvyyttä.

Lutherin mukaan Jumalan kymmenestä käskystä ensimmäinen sisältää sekä lain että evankeliumin. Yhtäältä Jumala vaatii: minä olen Herra, älä pidä muita jumalia. Toisaalta hän kuitenkin samoissa sanoissa heti lahjoittaa itsensä: minä olen Herra, sinun Jumalasi. Jumala ottaa ihmisen armoihinsa samanaikaisesti, kun hän edellyttää tältä tahtonsa mukaista elämää. Jumala kutsuu luomansa ihmisen omistamaan itsensä Luojalleen, ja samalla lahjoittaa tälle itsensä ja kaiken, mitä tämä tarvitsee. Olen sinun – älä pidä muita.

Jumalan lupaus armosta sisältyy jo siis hänen vaatimukseensa pyhydestä. Tämä salaisuus perustuu Jumalan kaiken kattavaan kaikkivaltiuteen: hän on Isän rakkaudessaan kaiken Luoja ja samalla kertaa Pojassa kaiken synnin sovittaja ja Pyhässä Hengessä kaiken uudistaja. Kolmessa persoonassaan Jumala on yhtä aikaa sekä täydellinen oikeudenmukaisuus että täydellinen armahdus. Kun hän ensimmäisessä käskyssään sanoo ”minä olen sinun”, hän armollisesti lahjoittaa itsensä sille, ketä hän puhuttelee eli ihmiselle. Jumala lahjoittaa itsensä meille kaikissa kolmessa persoonassaan: Isänä hän lahjoittaa elämän ja koko luomakunnan, Pojassaan hän lahjoittaa syntien anteeksiantamuksen, ja Pyhässä Hengessä hän lahjoittaa meille uskon ja pyhyiden ikuisessa elämässä.

Jumalan armo Pojassa jo ennen aikojen alkua

Jumala on ollut armollinen maailmaansa kohtaan jo luodessaan sen, tai suorastaan jo ennen maailman luomista. Maailman pelastus Pojassa on ollut Isän suunnitelma jo alusta lähtien. Poika on ollut alusta asti Isän luona, ja hänessä kaikki on luotu, mutta kaikki luotiin myös Pojassa lunastamista varten. Pojan lähettäminen syntymään ihmiseksi ei ollut Jumalan varasuunnitelma, jolla hän korjaisi ihmisen pilaaman

luomistyön, vaan hän on jo kaiken alussa valinnut luomakuntansa pelastukseen Pojassa. Efesolaiskirjeensä alkusanoissa Paavali aukaisee huikaisevan näköalan Jumalan aivoitukseen ajalta ennen kuin edes oli aikaa: ”*Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina.*” Ef. 1:4

Jumalan armo ihmiskuntaa kohtaan ei siten ala vasta hänen Poikansa ristinkuolemassa, vaan jo luomisessa tai jo peräti ennen sitä. Poika on ollut Jumalan armollisen työn välikappale jo ennen kuin maailma hänessä luotiin. Mutta lähettämällä Pojan syntymään ihmiseksi Jumala on saattanut ihmiskunnan tietoon, että hän on kaiken kärsimyksen, kuoleman ja synnistä seuraavan katoavaisuudenkin keskellä rakastava Isä. Tämän viisauden Jumala on kätkenyt omaan olemukseensa, kunnes hän on sen Pojassaan tehnyt tiettäväksi:

”Ylistys hänelle, joka pystyy voimallaan vahvistamaan teitä, niin kuin ilmoittaa evankeliumi, jota minä julistan, sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, se paljastettu salaisuus, joka on ikiajoista saakka ollut kätkeytyneenä!” Room. 16:25

Apostolien julistamassa evankeliumissa Jumalan kätkemä salaisuus tehdään tiettäväksi koko maailmaa varten: ”*Me julistamme Jumalan salaista, kätkeytyä viisautta, jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme.*” 1.Kor. 2:7

Jumalan toiminta on kokonaan rakastavaa ja armollista. Pojassa kaikki on luotu Jumalan rakkauden ja armon kohteeksi. Silloin myös Pojan kärsimys on alusta asti ollut Jumalan suunnitelmassa, niin ihmeelliseltä kuin se kuulostaakin. Lähettämällä Poikansa ihmiseksi Jumala teki hänet osaksi luotua maailmaa lunastaakseen sen omaan jumalalliseen luontoonsa yhdistyneellä ihmisyydellä. Jeesus, Jumala ja ihminen, sovitti ihmiskunnan Jumalan kanssa syntymällä ihmisestä, Neitsyt Mariasta, sekä kärsimällä ihmisen kuoleman ja antamalla ruumiinsa ja verensä. Näin Jumala on erottamattomasti liittänyt ihmiskunnan itseensä, silloittanut erottavan kuilun itsensä ja ihmisten väliltä, murtautunut kuoleman ja katoavaisuuden vallan ja tehnyt meistä osallisia ikuisesta elämästä.

Kristuksen ristinkuolema on Jumalan armon keskus

Sanoilla ”Jumalan armo” voidaan tarkoittaa kolmea asiaa. Laajimmassa mielessä Jumalan armoa on kaikki luomisessa lahjoitettu, vähän kohdistetummassa mielessä armoa on Jumalan rakastava suuntautuminen juuri ihmiskuntaan, ja tarkimmassa merkityksessä Jumalan armoa on hänen Kristuksen ristinkuolemassa valmistamansa syntien sovitus.

Matti Repo on toiminut Tampereen hiippakunnan piispana vuodesta 2008 alkaen.

Piispa Repo saarnaa Elyn kesäjuhllilla 7.6. messussa Ikaalisissa.

Kuvaaja:
Jukka Salminen 2021

Pääsiäisen sanoma keskittyy näistä kolmesta kapeimpaan merkitykseen. Ehkä se onkin kaikkein vaikein ymmärtää ja ottaa vastaan. Armo Kristuksessa on kokonaan toisenlaista kuin mitä voisi osakseen kuvitella. Mutta juuri siinä on meidän toivomme.

Kristuksen kuolema on Jumalan lupaaman syntien anteeksiantamuksen hinta. Taustalla on juutalainen uhriteologia; syntien sovitus tapahtui uhrikaritsan verellä. Kuitenkin tämäkin perustuu apostolien mukaan Jumalan jo ikuisuudessa tekemään valintaan, joka nyt on tehty Kristuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa tiettäväksi. Apostoli Pietari kirjoittaa:

"Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästäne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavalla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä. Hänet oli valittu jo ennen maailman perustamista, ja nyt aikojen lopulla hänet on tuotu julki teitä varten. Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että te uskoessanne myös panette toivonne Jumalaan."
1. Piet. 1:18-21

Armo, kreikaksi *kharis*, on Uudessa testamentissa erityisesti Paavalin käyttämä sana. Paavalin teologiassa Kristuksen ristinkuolema on Jumalan pelastustekojen ja niin myös hänen armonsa keskus. Paavalin kirjeissä armo ei ole vain ominaisuus, jolla kuvataan Jumalan mielenlaatua, vaan se on Jumalan hyvän tahdon todeksi tulemistä juuri Jeesuksen ristissä sekä siihen perustuvassa evankeliumin julistuksessa. *"Armosta Jumala on teidät pelastanut"*, (Ef. 2:8), armo *"on an-*

nettu Kristuksessa Jeesuksessa" (1. Kor. 1:4), ja siksi saamme *"hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden."* (Room. 3:24)

Jumalan pelastava armo kiinnittyy Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, joiden merkityksen voi vain uskoa. Ihmisen hyvätkin teot tulevat suljetuiksi ulkopuolelle pelastuksen perustana. Sitä ei voi ansaita lain vaatimusten noudattamisella. Vaikka Jumalan pyhyys vaatii pyhyyttä ja täydellistä lain noudattamista, hän lahjoittaaikin kaiken Kristuksen tähden. Pelastus on yksin armosta ja vain uskossa omistettavissa.

Luterilaisuuden painottaman kolmikon yksin uskosta, yksin armosta ja yksin Kristuksen tähden osat kuuluvat yhteen ja ilmaisevat, millainen on se liitto, jonka Jumala on ihmiskuntansa kanssa tehnyt. Kun pelastava armo kiinnittyy Kristukseen, se on kaikkien omistettavissa ja samalla kuitenkin vaikea ottaa vastaan, sillä se vaatii vain uskoa.

PIENI ON SUURIN

Lasten katedraali Tampereella

Helka Korpela

Finlaysonin kirkko on toiminut lasten omana katedraalina ja tiekirkkona 30 vuotta, juhlapäivää vietetään tulevana helluntaina. Lapsille pyhitettynä kirkkona se on valtakunnallisesti ainutlaatuinen, projektista kasvatuksen toimintamuodoksi kasvanut työmuoto. Varhaiskasvatuksen ohjaaja, sosionomi **Mari Sunell** on ollut kymmenen vuotta lastenkatedraalin kokoavana voimana.

– Lapsityönohjaaja **Raija-Liisa Vuorio** on erityisesti mainittava tämän työn alulle panijana, hän teki Raamatun kertomukset eläviksi nukkejen avulla, kertoo Mari Sunell.

Mari Sunell rukouspuun vierellä. Kuva: Helka Korpela

Sallikaa lasten tulla

Psalmin 78, Aasafin opetusvirren jakeet 2-4 painottavat lasten katedraalin tehtävää ja vastuuta kertoa ja siirtää tietoa kasvavalle sukupolvelle.

"Minä aion esittää viisaiden mietteitä, tuon julki muinaisaikojen arvoituksia. Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet, sitä emme me heidän lapsiltansa salaa, vaan kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt."

Jeesus nosti lapsen näkyväksi ja arvokkaaksi, salli lasten tulla tykönsä, otti syliin ja siunasi heitä. Lasten evankeliumi, Markus 10:13–16, luetaan lapsen ristiäisissä.

Lasten katedraalissa tulevat tutuiksi Raamatun kertomukset, kirkkovuoden vaiheet ja kristillisyyteen liittyvä kulttuurituntemus. Katedraali on kohtaamispaikka läpi vuoden.

– Kaikessa toiminnassamme on ensimmäisenä lapsilähtöisyys: lapsi saa olla lapsi – liikkua, kysellä, tutkia, ihmetellä, Mari Sunell korostaa. Lapselle kuuluu myös oikeus saada kokea rauhaa ja pyhää.

Tampereen seurakuntayhtymä panostaa toimintaan, varhaiskasvatuksen väkeä on mukana kaikista Tampereen seurakunnista; lasten katedraali on auki 200 päivänä vuodessa. Joulunaikana adventista loppiaiseen ja Marian päivästä toiseen pääsiäispäivään se on auki melkein joka päivä.

– Joulunaikaan tarvitaan 24 työntekijää, kertoo Mari Sunell. Pääsiäisajan suunnittelu alkoi vuoden alussa. Tämän vuoden teemaksi on valittu *Pääsiäisen kivet kertovat*. Mitä kivet kertovatkaan? Palmusunnuntaina Jeesus ratsastaa, kivet kopisevat aasin jalkojen alla. Kun Jeesus on Pilatuksen edessä, kansanjoukon alla ovat katukivet. On Golgatan kallio. Ja sitten on se suuri kivi Jeesuksen haudalla, joka oli vieritetty pois – Jeesus on noussut kuolleista!

Varhaiskasvatuksen työvoimasta muodostuu ympäri vuoden toimiva rakentajatiimi ja päivystäjätimi. Katedraalitiimi suunnittelee ja kehittää lastenkatedraalin toimintaa, yhteistyökumppaneita on Pohjoismaissa. Teams-yhteyksien avulla kokoontutaan, ja kerran vuodessa tavataan lastenkirkkojen edustajia. Ruotsin, Norjan ja Tanskan lisäksi yhteys on myös Saksaan.

Päiväkodeista ja kouluista tulee ryhmiä Lasten katedraaliin. Joillekin se on ensimmäinen käynti kirkkotilassa. Kesäkuukausina kirkon pihalla on toimintaa, ja kesäsoittajat soittavat kävijöille. Myös hoivakodeista on tultu paikkaan tutustumaan.

Lasten katedraalin messu

Tiina Mononen on lasten ja perheiden pappi, joka kuuluu Lasten katedraalin työryhmään. Hän on lasten oman messun suunnittelija ja toteuttaja.

- Messuun kutsumme kaikenikäisiä, mutta lähtökohta on, että lapset saavat näkyä ja kuulua. Pääsiäismessumme on kaikkein suosituin - silloin on noin 200 kävijää. Lasten katedraalissa on messu noin kerran kuussa, Tiina Mononen kertoo.

Oma kirkonkello kutsuu messuun, jota ennen on nautittu välipalaa. Lasten virsikirjasta virsi 60 lauletaan aina esirukouksen yhteydessä:

Hiljaisuus laskeutuu, annan rauhan tulla. Leikit, juoksut unhoituu, on paikka hyvä mulla. Hiljaisuus laskeutuu, kädet yhteen liitän. Taivaan isän hoivassa nyt rukoilen ja kiitän.

Saarna voi olla keskustelua Raamatunkohdasta, näytelmänä, leikkien.

- Synnintunnustus ennen ehtoollista on kuin käsien pesu ennen ruokailua. Ennen ruokaa pestään kädet – ennen ehtoollista pyydetään anteeksi. Se on kuin sydämen puhdistusta, Tiina Mononen kuvaa ehtoollista. Perheiden ehtoollisyhteyden tukeminen on yksi messun päämäärinä. Messun lopuksi, Herran siunauksen aikana, kuljetaan siunaussilkkin alta, silkki hipaisee kuin siunaus.

Tiina Mononen lastenmessussa. Kuva: Helka Korpela

Helka Korpela on Elyn lehtitoimikunnan jäsen ja karjalaista perinnettä vaaliva isoäiti.

Kirkkorakennuksen tarina

Finlaysonin kirkon rakennutti tehtaanomistaja **Wilhelm von Nottbeck**. Kirkko on Tampereen toiseksi vanhin kirkko. Sen suunnitteli Tampereen kaupunginarkkitehti **Frans Ludwig Calonius**. Kirkon ulkopuolta koristavat useat huiput ja ristit. Kirkon urut ovat Lontoossa 1850-luvulla rakennetut Hill & Son -valmistamon urut. Nottbeck oli patruuna, joka pystytti oman kaupunkinsa tehtaansa ympärille. Oli oma koulu, kirjasto ja kirkko, puuvillatehdas sai oikeuden oman papin palkkaamiseen. Vuoden 1981 viimeistä edellisenä päivänä Oy Finlayson Ab lahjoitti kirkon ja sen tontin Tampereen seurakunnille. Piispa **Matti Repo** vihki Finlaysonin kirkon syyskuussa 2009, kun peruskorjaus oli valmistunut.

Finlaysonin kirkko on Tampereen toivottu vihkikirkko. Kirkko on myös suosittu turistikohde, vuosittain kirkossa käy yli 20 000 ihmistä. Akustiikkansa vuoksi se on myös konserttikirkkona suosittu.

Kirkosta lähdettäessä huomaa oven päällä sanat psalmista 121:

Herra kätkeköön sinun uloskäymises ja sisällekäymises hamasta nyt ja ijankaikkiseen

Kuva: Virpi Tuominiemi

Rakkain pääsiäismusiikkini

Pasi Flodström

Istahdan työpöytäni ääreen ja suuntaan ajatukseni tähän artikkelitekstiin. Mistä kirjoittaisin? Mikäköhän pääsiäisen laulu minulla alkaa ensimmäisenä soida päässä? Mistä laulusta kertoisin ja miksi?

Havahdun hyräillessäni laulua, jota juuri harjoittelimme Harjavallan seurakunnan lapsikuoro Valon Vekaroiden kanssa: *”Virpojen vitsakimput kirjavina kukkivat. Mistä niihin värin saivat lasten sormet sukkelat? Auringolla hallussa on kirjo koko paletin. Pääsiäisen värit kaikki loihti Luojan sivellin.”* Laulu on Jukka Salmisen säveltämä ja Leena Tiilikan sanoittama lastenlaulu.

Pääsiäinen tuo valon ja värin pimeyden keskelle. Pääsiäistä edeltävät paastonajan ja hiljaisen viikon lila tai sininen, eli katumuksen värit. Pitkäperjantaina väri vaihtuu mustaan. Pääsiäisenä valo voittaa pimeyden ja väri vaihtuu valkoiseen. Pääsiäisen päävärit ovat keltainen ja valkoinen, jotka symboloivat uutta elämää, aurinkoa, ylösnousemusta ja valoa.

Laulu jatkuu: *”Valkoinen on pajunkissa taikka poski täysikuun. Valkoinen on munankuori, piirrän sille silmät, suun.”* Valkoinen väri on Kristuksen, puhtauden ja ylösnousemuksen juhlan väri. Valkoinen kirkkokotesteilleissä ja alttarilla kertoo suuresta juhlasta. Valkoinen on pääsiäisen väreistä ehkä vaatimattomin – ja silti kirkkain. Se ei ole räiskyvä väri, vaan heijastaa kauniisti valoa.

Valkoinen on uuden alun väri. Se on kuin tyhjä sivu, johon saamme kirjoittaa uudestaan. Pääsiäisen tyhjä hauta kertoo meille, että jotakin uutta on alkanut. Valkoinen väri ei taistele räiskyen muiden värien kanssa. Se vain tulee ja yhtäkkiä näemme enemmän.

”Vihreänä ruohotupsu lautaselta ponnistaa, vaikka ruskeana vielä ulkona on kaikki maa.” Rairuohon ja koivunoksien vihreä väri symboloivat toivoa, kasvua ja kevään tuloa. Vihreä on elämän väri. Kun lumi vetäytyy ja ensimmäiset nurmen kärjet pilkistävät, vihreä kertoo, että maa ei ollutkaan kuollut – se vain odotti.

Pääsiäisen kertomuksessa vihreä muistuttaa kasvusta. Kaikki ei muutu yhdessä yössä valmiiksi ja täydelliseksi. Uusi elämä alkaa pienesti, joskus lähes huomaamatta. Se on versoa, joka tarvitsee aikaa, valoa

Kuvaaja: Mira Tiinanen

ja tilaa. Vihreässä on toivon sävy. Ei suurta juhlan tuntua, vaan sitkeää ja arkista toivoa. Valkoisen juhlan jälkeen arki alkaa – mutta nyt siinä on mukana uusi sävy. Elämä ja kasvu jatkuvat.

”Keltainen on kananpoika, narsissikin, tiedän sen. Sininen on taivaan väri, iltarusko punainen.” Keltainen on tietysti narsissien, tipuista tehtyjen askartelujen ja kevätauringon väri. Se on myös ylösnousemuksen ilon ja uuden elämän väri. Keltainen on pääsiäisen iloisin väri. Se ei kuiskaa – se hymyilee. Keltaisessa on valon tuntu. Ei vielä kesän paahtava kirkkaus, vaan lempeä, lisääntyvä valo, joka saa siristelemään silmiä pitkän talven jälkeen. Se kertoo, että jotakin on muuttunut. Päivät pitenevät, ilma tuntuu kevyemmältä ja mielikin vähän kohoaa.

Keltainen tuo ilon. Ilon, joka hiipii sisään vähitellen – ehkä vasta kun huomaa hyräilevänsä jotain laulua hymyssä suin tai pysähtyy nautiskelemaan kevätauringon lämmöstä. Keltainen on myös rohkea väri. Se uskaltaa näkyä. Ehkä se kutsuu meitäkin kantamaan valoa eteenpäin – pienesti, mutta näkyvästi. Jos val-

koinen on kirkas juhla ja vihreä kasvun lupaus, keltainen voisi olla pääsiäisen nauru. Kevyt, lämmin ja tarttuva.

”Pääsiäisen värit” -laulu muistuttaa, että maailma ja ihmisen matka ei ole yksivärinen. Siihen mahtuu surua ja iloa, epävarmuutta ja riemua. Mutta kaikki värit ovat Jumalan kädessä: ”Pääsiäisen värit kaikki loihti Luojan sivellin.” Luoja on mestarimaalari, joka ei jätä työtään kesken. Jumalan luomistyössä jokainen väri on harkittu. Ei ole olemassa vääränlaista sävyä. Kun katsomme virpomisoksaa tai vaikka sateen jälkeen sateenkaarta, emme voi valita vain yhtä väriä ja sanoa: ”Tämä yksin riittää.” Jokainen väri tekee siitä kauniin. Jokainen sävy täydentää kokonaisuuden. Yksikään väri ei ole tarpeeton tai liian erilainen – ja juuri siksi virpomisoksa on kaunis ja sateenkaari on vaikuttava.

Värit myös muuttuvat valon mukaan, kuten laulussakin todetaan: ”Auringolla hallussaan on kirjo koko paletin.” Sama maisema näyttää erilaiselta aamulla kuin illalla. Valo tekee värit näkyviksi. Ilman valoa kaikki on sävyltään samaa, rajatonta harmaata. Mutta kun valo osuu maisemaan, se herää eloon. Yhtäkkiä huomaamme vihreän eri vivahteet, keltaisen hehkun, taivaan kirkkaan sinen. Ehkä niin on myös elämän kanssa. Kun mielen valo lisääntyy esimerkiksi levon, ystävyyden, toivon tai uskon kautta – alamme nähdä sävyt selvemmin.

Moni rakastaa pääsiäistä ja tykkää koristella sitä tippuin, rairuohoin ja maalatuin munin. Luulen, että tähän vaikuttaa myös se, että pääsiäinen osuu keskele vuodenaikaa, jossa valo lisääntyy päivä päivältä. Se on valon juhla. Emme ehkä huomaa valoisuuden muutosta hetkessä, mutta yhtenä aamuna havahdumme siihen, että ulkona onkin jo kirkasta. Talvi ei kadonnut yhdessä yössä, vaan valo voitti vähitellen. Kevät ja pääsiäinen kulkevat luontevasti rinnakkain. Luonto näyttää meille sen, minkä juhla kertoo: valo ja värit eivät ole hävinneet. Jokin versoo, jokin kirkastuu, jokin herää uudelleen.

Kevään värit eivät synny pakottamalla. Ne tulevat ajallaan. Ehkä se on hyvä muistutus meillekin. Elämässä on kausia, ja jokaisella niistä on oma sävynsä. Voisimmeko tänä keväänä antaa itsellemme luvan olla juuri siinä värissä, jossa olemme – ja luottaa siihen, että valo tekee työtään vähitellen?

Olkoon kevääsi täynnä keltaisia auringonpilkahduksia, vihreitä alkuja ja valoa!

Kanttori-tangokuningas Pasi Flodström toimii Harjavallan seurakunnassa.

Kuva (tiput): Satu Kivisaari

PÄÄSIÄISEN VÄRIT

*Virpojien vitsakimput
kirjavina hehkuvat.
Mistä niihin värit saivat
lasten sormet sukkelat?*

*Valkoinen on pajunkissa,
taikka poski täysikuun.
Valkoinen on munankuori
piirrän sille silmät suun.*

*Vihreänä ruohotupsu
lautaselta ponnistaa,
vaikka ruskeana vielä
ulkona on kaikki maa.*

*Keltainen on kananpoika
narsissikin, tiedän sen.
Sininen on taivaan väri,
iltarusko punainen.*

KERTO:
*Auringolla hallussaan on
kirjo koko paletin,
pääsiäisen värit kaikki
loihti Luojan sivellin.*

Säv. Jukka Salminen, san. Leena Tillikka

Joka sunnuntai on ylösnousemuksen juhla!

Oiva Hujanen, Viro

Kristikunta viettää juhlaa ympäri maailman. Koska ihmiskunta huutaa oikeudenmukaisen sovituksen puoleen joka solullaan, juuri tänä vuonna syntien sovituksen juhla on niin väkevä; Euroopassa on tapahtumassa aikamme suurin ihmisoikeusrikkomus. Vielä enemmän kuin suomalaisiin, tämä rikkomus osuu virolaisten kansalliseen identiteettiin.

Tänäkin vuonna Tallinnan keskustan kirkoissa järjestetään Ristin tie -tapahtuma, jossa kuljetaan Kristuksen Via Dolorosa yhdessä, ja ristin tien pysäkit ovat keskustan eri kirkkorakennuksissa.

Viikon ensimmäisenä päivänä hauta oli tyhjä. Vaikka opetuslapsilla kului aikaa ymmärtää tapahtunutta, syntien sovitus kuitenkin johti jokaviikkoiseen juhlintaan. Se, että kristinusko on levinnyt ympäri maailman, kertoo kuoleman voittamisen voimasta.

Jumalan oikeudenmukaisuus toteutuu kerran taivaassa. Sitä varten Jeesus tuli ja julistaa meidän kauttamme "maailman kaikissa kylissä" voittoa kuolemasta ja epäoikeudenmukaisuudesta. Aluksi opetuslapset pelkäsivät ja viettivät jokaisen päivänsä lukittujen ovien takana. Mutta silti, "läpi lukkojenkin, Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on."

Tallinnan Kaarlin kirkon alttarin Kristuksen kuvan maalaustekniikka antaa vaikutelman, että Kristus katsoo juuri sinuun, katsotpa häntä mistä päin tahansa. Kuva: Oiva Hujanen

Thaimaan jatkuva pääsiäinen

Tuula Kosonen,
Kaakkois-Aasian raamatunkäännöstyö

Olen viettänyt 25 vuotta Thaimaassa, jossa pääsiäisellä ei ole juuri mitään näkyvää merkitystä. Sen tiimoilta ei ole yhtään julkista vapaapäivää. Thaimaan luterilainen kirkko tunnistaa pitkäperjantain vapaapäiväksi, mutta maanantai on jo tavallinen arkipäivä. Pääsääntöisesti pääsiäinen ei siellä päin maailmaa ole niin iso tapahtuma kuin joulu on.

Joulusta on tullut perinteisesti evankelioimisen aikaa, jolloin joissain seurakunnissa kutsutaan ei-kristittyjä ystäviä joulujuhlaan, tai kuten ake-seurakunnissa, tehdään isolla porukalla joulumatkoja syrjäkyliin, myös niihin, joissa ei vielä ole kristittyjä. Joulu on myös uusien kristittyjen kastepäivä, jolloin he koontuvat, nuorimmasta vanhimpaan joen rannalle kastejuhlaan. Joulujuhlat vaativat paljon logistiikkaa ja matkustamista ja niihin varoja.

Mitä pääsiäinen merkitsee minulle?

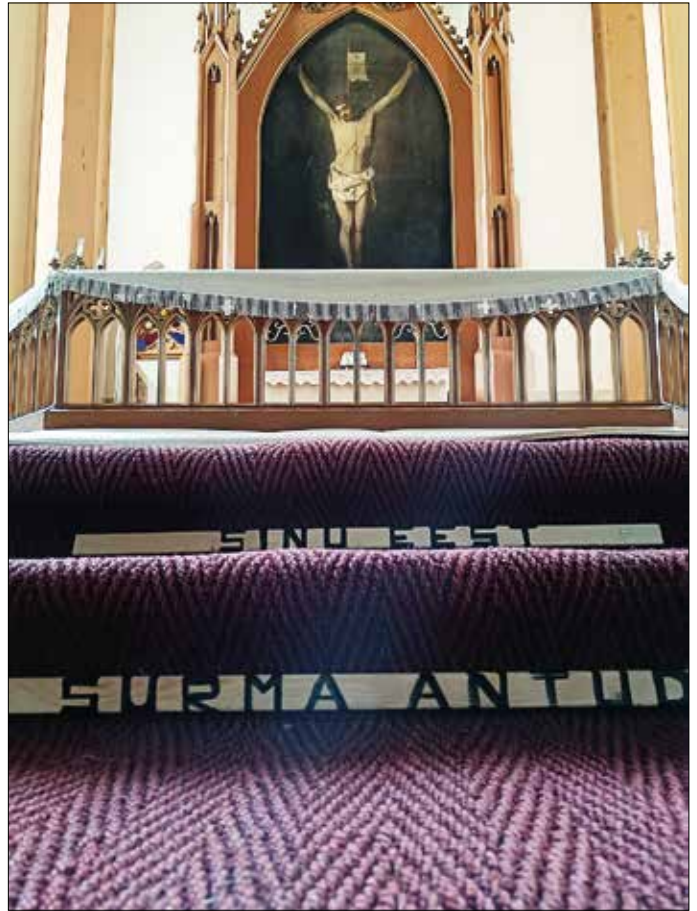
Titta Hämäläinen, Viro

Ilman pääsiäistä ei olisi toivoa. Pääsiäinen kertoo minulle, että valo voittaa pimeän, elämä kuoleman ja rakkaus vihan.

Olen saanut olla mukana monessa tapahtumassa, jossa on käyty läpi pääsiäisen tapahtumia draaman ja musiikin keinoin. Olen todennut, että minut vie pääsiäiseen se, että saan olla kertomassa sen sanomaa toisille. Pääsiäisessä on koko ihmiselämän tunteiden kirjo, johon loistaa armon ja iankaikkisuuden valo. On suuri etuoikeus olla tänäkin vuonna mukana kertomassa, että hauta on tyhjä, Jeesus elää!

Pääsiäiseen liittyy vahvasti yhteisöllisyys, sen kokeminen toisten kanssa. Kun asuin Virossa, kotiseurakunnassani Sakussa pääsiäinen oli yhdessä tekemisen juhlaa. Koronakevään pääsiäinen on kuitenkin jäänyt erilaisena kokemuksena mieleeni. Pieneen kirkkoomme olisi mahtunut kahden metrin turvavälisäädöksiä noudattamalla viisi henkilöä, joten jumalanpalveluksia ei pidetty. Pääsiäisen palvelukset nauhoitettiin nettiin katsottavaksi. Pidimme kuitenkin kirkkoa auki pyhinä siten, että joku aina avasi ovet ja oli paikalla keskustelua ja rukousta varten. Kerran, kun oli minun vuoroni, istuin yksin tyhjässä kirkossa. Sitten otin virsikirjan ja lauloin läpi kaikki osaamani pääsiäisvirret. Välillä rukoilin. Huomasin, että pääsiäisen ilon voi löytää niinkin.

Toivotan sinullekin pääsiäisen iloa ja turvaa. Kulje rohkeasti tietäsi – ylösnoussut Vapahtaja kulkee kanssasi!

Äksin seurakunnan kirkon kuoriosaan johtaviin portaisiin on kirjoitettu puhutteleva teksti "Sinu eest surma antud", eli sinun puolestasi annettu kuolemaan. Kuva: Titta Hämäläinen

Olen ajatellut, että köyhällä kirkolla ei ehkä ole mahdollisuutta juhlia isosti kuin kerran vuodessa, ja tästä syystä pääsiäinen on jäänyt joulun varjoon. Pääsiäissunnuntaina toki juhlitaan Jeesuksen ylösnousemuksesta, mutta vaikka olisi loogista silloin kertoa asiasta myös uskosta osattomille, ei ole tullut tavaksi juhlia evankelioiden pääsiäistä sillä tavalla kuin joulua. Toisaalta olen huomannut, että pääsiäisen sanoma on monesti mukana läpi vuoden. Jeesuksen syntymään ei juuri viitata muulloin kuin jouluna, mutta pääsiäisen ylösnousemussanomaa muistellaan läpi vuoden. Ehkä pääsiäinen onkin venynyt heillä koko vuoden mitaiseksi.

Tuula Kosonen ja akenkielisen Raamatun käännöskomitean jäsen Jeqba.
Kuva: Kosonen

Pääsiäinen joka päivä

Anu ja Petteri Mannermaa,
Venäjä, seurakunta- ja raamatunkäännöstyö

Venäjällä pääsiäinen näkyy ihmisten elämässä, katu-
kuvassa ja jopa kielessä, sillä sunnuntaita merkitsevä
sana tarkoittaa *ylösnousemuksen päivää*. Venäjän
kansoja muistutetaan siten joka viikko Jeesuksesta
ja pääsiäisestä. Toki on paljon heitä, jotka eivät tätä
yhteyttä kristinuskoon tiedä tai ymmärrä.

Pääsiäinen on läsnä myös kaukana Siperiassa.
Asuessamme siellä 2000-luvulla, vieläpä buddhalai-
sella seudulla, kauppoissa myytiin pääsiäisen aikaan
pääsiäisleivonnaisia, joita tietenkin lastemme kanssa
ostimme ja maistelimme. Niihin oli näkyvästi kirjoi-
tettu kirjaimet "XB" (= lyhenne venäjän kielen sa-
noista "Kristus on ylösnoussut"). Meikin opettelimme
tekemään leivonnaisia ja söimme niitä itse tehdyn
pashan kera.

Laulussa "Joulu joka päivä" lauletaan: "Jos vain jou-
lun lapsi saa sydämessäs' asustaa, niin silloin joulu
aina luonas' on." Voisiko myös pääsiäinen elää meille
samoin kuin joulu tässä laulussa? Voisiko ristin mies

asua sydämissämme ja puhdistaa omantuntonme
verellään myös tänään?

*Me olemme siis Kristuksen lähettämiä, ja Jumala pu-
huu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen
puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa.*
2. Kor. 5:20

Hyvää pääsiäistä!

Kari Tynkkynen, Viro

Pääsiäisen riemu kohoaa ja kuulutetaan, että Vapah-
tajamme ei jäänyt haudaan! Hän kuoli puolestamme,
ja nyt Ylösnoussut elää! Siinä näkyi Jumalan suuri
armo meille ihmisille, että Hän lähetti ainoan poikan-
sa kuolemaan ristinpuulle, jotta jokaisella ihmisellä
on mahdollisuus Jumalan armoon.

Olen miettinyt usein sitä, että naiset lähtivät Jeesuk-
sen haudalle, kun ajattelivat tekevänsä loppuun kes-
ken jääneet vainajan hoitoon liittyvät tehtävät. Saa-
puessaan haudalle he kuitenkin näkivät, että se oli
tyhjä ja lähtivät viemään evankeliumia, että Jeesus
elää. Myöhemmin miehetkin lähtivät liikkeelle samoin
samalla asialla. Siinä Pyhä Jumala näytti, että jokai-
sen ihmisen pitäisi lähetyskäsken mukaisesti lähteä
viemään ilosanomaa lähelle, jo kotioveltamme, ja
kaudas maailmaan.

Pääsiäisen evankeliumi kertoo, että risti on tyhjä,
hauta on tyhjä, Vapahtajamme elää!!

Rakkaus-risti-toivo

Pia ja Tero Ruotsala, Viro

Pääsiäisen merkitys on avautunut 24 lähetystyön palveluvuoden jälkeen meille moninaisena ja kirkkaana. Rakkaus, eli Kristuksen ylösnousemuksen tuoma vapaus, ilo ja toivo muuttaa maailmaa ja heikoimmilla olevien elämää konkreettisesti.

Pyhän Maan ja Jordanian kirkossa palvellessa saimme juhlistaa pääsiäistä autenttisesti palmunoksin ja pyhillä paikoilla tapahtuvien juhlallisuuksien kautta. Kristityt leipoivat taatelikakkusia, Kristuksen kruunuja. Kolmessa päivässä tuli kaikkien kristittyjen käydä kaikkien tuntemiensa kristittyjen kodeissa toivottamassa rauhaa ja nauttimassa virvokkeita kruunun kera. Kristus oli keskiössä.

Virossa painopiste on pitkäperjantain ekumeenisessa Ristin Tien kulkueessa ja ilo on vaisumpaa ja siinäkin on surun sävyjä. Tyhjä risti on kärsineen kansan toivo.

Kambodzassa pääsiäinen eletään todeksi joka sunnuntai ja armon ilo heijastuu rakkaudellisissa kohtaamisissa ihmisten kanssa. Jokainen on tervetullut osallistumaan missioon. Näin syntyy seurakuntia ja evankeliumi leviää. Tässä on meille pääsiäisen ydin: Kristus kärsi, kuoli ja nousi uuteen elämään rakkaudesta koko maailmaan.

Elyn pitkäaikaisen Venäjän lähetin, **Merja Kramsun**, pääsiäiseen liittyvä artikkeli on seuraavalla sivulla (s. 20).

Pääsiäinen tuntuu enemmän pääsiäiseltä Pietarissa

Merja Kramsu

- Minullekin näin kaunis pääsiäismuna!

Näin huudahti Pietarissa vierailut ystäväni Pietarin Pyhän Marian kirkon pääsiäisjumalan-palveluksessa. Kirkkovieras oli ojentanut hänelle kauniin, sipulinkuorien avulla maalatun munan.

Pääsiäinen tuntui enemmän pääsiäiseltä Pietarissa! Evankelis-luterilainen Pyhän Marian seurakunta, Venäjän lähettivuosieni kotiseurakunta, valmistautuu siihen hiljaisen viikon jumalanpalveluksilla. Kiirastorstaina laskeudumme yhä syvemmälle Vapahtajamme kärsimystien Raamatun teksteihin. Pitkäperjantaina luetaan kärsimystien vahvimmat tekstit. Lukeminen tapahtuu aivan yksinkertaisella tavalla. Mutta tekstien välissä soi kaunis musiikki. Lopuksi valoisa kirkko pimenee hiljalleen, se puetaan mustiin, alttarille tuodaan viisi ruusua ja urkurin soittaman *Käy yrtti-tarhasta polku* -virren myötä poistumme pimenevään Pietarin iltaan.

Poistumme suurkaupunkiin, jossa ei todellaan vallitse hiljaisuus. Meidät on kuitenkin vallannut merkillinen rauha.

Vielä ei Kazanin ortodoksinen tuomiokirkko ole saanut katolleen suurin kirjaimin kirjoitettua tekstiä: *Kristus nousi kuolleista!*

Aivan vielä eivät pääsiäisliljat tuoksu katolisessa Pyhän Katariinan kirkossa. Armenialaisessa kirkossakin on vielä pimeää.

Koko Pietari ja sen lukuisat kirkot vielä ikään kuin huokaavat odottaessaan pääsiäisen suurta juhlaa, iloa ja valoa. Meidän edestämme on uhrattu Jumalan poika. Kärsimys on vaihtuva vielä iloon ja pimeys ylösnousemuksen kirkkaaseen valoon.

Niinä monina vuosina, jotka olen saanut juhlaa Vapahtajamme ylösnousemusjuhlaa rakkaassa Pietarissa, ovat ne pääsiäiset, jolloin juhla on sattunut samalle päivälle kaikissa kirkkoissa, olleet kaikista kirkkaimpia. Pääsiäisen aurinko on tuntunut sulattavan kaiken sielussa asuvan murheen.

Pääsiäisyönä kaikki kirkonkellot soivat ja aika ja paikka tuntuvat katoavan. Evankeliumi murtautuu suljetujen ovien takaa ulos kirkkoista, keltaiset narsissikimput muistuttavat pääsiäisaamun auringosta.

Puhelimeni menee tukkoon toivotuksista:

- Kristus nousi kuolleista!

Minä yritän näpytellä kohteliaasti kaikille vastauksen:

- Totisesti nousi!

Paasto on ohitse: pöydät notkuvat kulitsoita eli pääsiäiskakkuja, ja kermaista pashaa, jossa on Kristus-symboli. Pääsiäiskynttilät ja tuohukset tuoksuvat. Vaihdamme pieniä pääsiäislahjoja.

Kuvat: Liliann Keskinen (ellei toisin mainita)

Kristus nousi kuolleista! Pyhän Marian kirkko. Kuva: Merja Kramsu

Yhä syvemmin ymmärrämme, että on yksi Vapahtaja, koko maailma on autuas. Ei ihmisten sydämiin voi rakentaa rajoja.

Pääsiäisaamuna kirkko on puettu valkoisiin. Toistamme papin jälkeen vastausta tervehdykseen:

- Kristus nousi kuolleista.
- Totisesti nousi.

Kuolema on nieltä ja voitto saatu.

Hyvä Vapahtaja hoitaa kirkkoaan Pietarissa, kirkkoaan, jonka Hän on itselleen kalliisti lunastanut. Me saamme iloita yhdessä ylösnousseen Vapahtajamme kanssa. Pääsiäisaamun valo peittää kaiken murheen, ahdistuksen ja epäilyksen. Sen kirkkaus näyttää tien kotiin saakka.

Kotona olohuoneen pöydällä sipulinkuorien avulla koristellut munat täyttävät suuren kulhon. Minulle riittää, meille riittää, kaikille riittävät pääsiäisen lahjat! Saan muistella Pietarin pääsiäisaikaa kiitollisin mielin, samalla kun sitä rakkaudella kaipaan.

Merja Kramsu on Elyn lähetti, jonka työ Pietarissa Inkerin kirkon keskuskansliassa kansainvälisten asioiden sihteerinä on vaihtunut elokuussa alkavia eläkevuosia edeltävään kotimaanjaksoon.

SOPU

Anneli Lähdesmäki

Kerttu istui keittiössä kahvimuki kädessään. Kerma oli noussut jäähtyneen kahvin pinnalle. Hänen ajatuksensa olivat harhailleet menneisiin tapahtumiin. Sisällä kiehui katkeruuden liekki. Siitä oli jo 20 vuotta, mutta menetyksen tuska nousi ajoittain pintaan, varsinkin pääsiäisenä.

Oli tulossa narsissien, valon ja lähestyvän kevään aika... sovituksen ja rakkauden juhla. Pääsiäisvieraita oli tulossa heidän komeaan sukukartanoonsa. Tilaa majoittumiseen oli runsaasti. Nuori väki valtaisi yläkerran makuuhuoneet. Siellä kun saattoi pitää omia pieniä bileitään aina aamuyöhön asti, eikä kukaan toruisi puoleen päivään nukkumisesta.

Keittiö oli uudistettu nykyajan vaatimusten mukaiseksi. Kylän pitokokin avustuksella siellä oli valmistunut kakkuja ja piirakoita kahvipöydän katteeksi. Paistit, pihvit, pyörykät ja salaatit täyttäsivät pirtin pitkän pöydän. Tarjoilussa ei Herralan kartanossa säästetty. Siitä Kerttu piti huolen.

Puhelimen pirinä havahdutti hänet mietteistään.

- Haloo.
- Hei, Kerttu! Ajattelin ilmoittaa, että me tulemme jo torstaina. Henrik pääseekin töistään päivää aiemmin.
- Kiirastorstainako, mihinkä aikoihin tulette?
- Varmaan viiden, kuuden paikkeilla.
- Vai niin. Silloin meillä on tapana mennä ehtoolliskirkkoon, kuten tiedät.
- Ai niinpä tietysti. Mutta ettehän te kaikki sinne mene? Helena kysäisi
- Sellainen on tarkoitus, Kerttu sanoi koleasti.
- Jättäkää sitten avain tuttuun piilopaikkaan. Osaamme toki keittää tuliainkahvit itsekkin, vai mitä luulet siskoseni? Helenan äänessä oli selvää kireyttä.
- Hyvä on, teemme niin, tervetuloa.
- Kiitos, nähdään pian.

Kylmyys oli virrannut puhelinlankoja pitkin. Kertun kädet essun taskuissa puristuivat nyrkkiin. Häntä pidettiin vieraanvaraisena emäntänä. Puhelias ja hauska hän ei ollut, mutta kunnon kristitty, tekevä ja totuudessa pysyvä. Siltä hän vaikutti ulkopuolisten silmin, ja sellaisena hän tulisi näyttäytymään pääsiäisvieraitakin passatessaan.

Martti tuli tupaan tohveleissa. Saappaat hän oli jättänyt porstuaan.

- Ruoka on valmiina.

Martti asettui pöydän ääreen ja alkoi kauhoa lihasoppaa lautaselleen. Se höyrysi herkullisesti. Kertun keitokset olivat aina taattua tavaraa.

- Helenan pesue tulee jo kiirastorstaina, sopivasti messun aikana, Kerttu sanoi ja istui ruokapöytään. Martin lusikka pysähtyi.

- Vai niin, eikös niiden pitänyt tulla vasta pitkänäperjantaina? hän sanoi kummeksuen.

- No, tiedäthän sinä siskoni. Hän vain ilmoittaa iloisesti, välittämättä vähääkään, sopiiko se talonväelle, Kerttu tuhahti ja nousi keräämään astiat pöydästä kuuluvasti kolistellen. Menetyksen muisto kirpaisi taas sydänalaa.

Kirkko oli kiirastorstain tapaan täynnä. Herralan perhe istui omilla tutuksi käyneillä paikoillaan kirkon etuosassa. Urkurin sävelet soivat mollivoittoisina, ja virret olivat kärsimystien sävyttämiä. Kerttu kuunteli tarkkaavaisena kirkkoherran saarna.

"Jeesus sovitti meidän syntimme, siksi meidänkin on annettava lähimmäisille anteeksi meitä vastaan tehdyt rikkomukset..." Kerttu tunsu rinnassaan puristuksen, ja pastorin ääni häipyi kuulumattomiin. Vasta kun altaria alettiin riisua ja pukea mustiin, hän havahtui. Ruusu hehkui punaisena mustaan puettua altaria vasten. Kun lopuksi laulettiin seisten *"Käy yrttitarhasta polku"*, alkoivat kyyneleet vierä äänen poskiaan pitkin. Häntä hävetti. Toivottavasti kukaan ei ollut huomannut.

- Niin minäkin rakastin, koko sydämeistäni ja hän minua, kunnes... hän purki kihlauksemme. Minun koko maailmani sortui siinä paikassa. Sinun ja Henrikin häitä vietettiin juhannuksena. Katja syntyi tammi-kuussa. Minä osaan laskea. Henrik on herrasmies... Kertun ääni sortui, hän lysähti tuvan sohvalle ja painoi kasvat käsiinsä. Tuli täysi hiljaisuus. Kuului vain seinäkellon vaimea raksutus. Helena poistui itkien makuukamariinsa.

Kerttu kohotti kasvonsa. Hänen päänsä oli aivan tyhjä. Hän ei tuntenut vihaa, ei kaunaa, ei tuskaa, ei iloa, ei mitään. *"Jos ME annamme anteeksi meitä vastaan rikkoneelle, antaa taivaallinen isämme anteeksi MEILLE."* Sanat takoivat pääkopassa. Vuosikaudet hän oli kantanut vihaa ja kaunaa sisartaan vastaan. Mitä hän oli voittanut? Martti oli rakastanut häntä alusta asti. Hänellä oli perhe, sukukartano, kaikki mitä ihminen tarvitsee elämäänsä. Hänen katkeruutensa oli lyönyt leimansa myös hänen perheensä elämään. Katumus nousi syvältä sisimmästä ja huuhtoi viimeisetkin vihan rippeet pois.

Pääsiäisaamun aurinko nousi keltaisena valaisten koko seudun kevään liekillä. Kerttu nousi ja meni tupaan. Kello näytti kuutta ja hän pani kahvin tippumaan. Martti oli jo navetassa. Ensimmäistä kupillista juodessaan Kerttu näki Helenan tulevan tupaan. Ei ollut siskon tapana nousta lomilla tähän aikaan ylös.

- Huomenta, Helena sanoi ja kaatoi itselleen kahvin.
- Huomenta, Kerttu vastasi. - Minulla on sinulle puhuttavaa.

Helena kalpeni ja laski kuppinsa pöydälle.

- Älä pelkää... siskoni. Minun on pyydettävä anteeksi sinulta vuosien mittaista vihaa ja katkeruutta.

- Minä, minähän sen epäsovun aiheutin! Minun olisi pitänyt pitää näppini erossa Henrikiä, mutta minä, mutta me... minun...

- Sinä rakastuit, Henrik rakastui ja petti minut. Häntä minun olisi kuulunut vihata, ei sinua, mutta minä jumaloin häntä ja suuntasin kaunani yksin sinuun. Olen hukannut vuosia kaunan kantamiseen. Se on syönyt minua sisältä käsin.

Helena näytti aluksi epäuskoiselta, mutta sitten hän avasi sylinsä. Sisarukset halusivat toisiaan kyyneleet silmissä. Anteeksianto valaisi pirtin seinämät.

"Sinun puolestasi."

Pääsiäisaamun riemu täytti Kertun sydämen.

Anneli Lähdesmäki on runoilija, kirjailija ja lausuntataiteilija.

Kuvituskuva: Greg Montani, Pixabay

Helena oli keittänyt kahvit ja asetellut pöydälle Kertun tarjoiluvadeille valmiiksi latomat piirakat ja leivonnaiset. Lapset riemuitsivat toistensa näkemisestä, eivätkä meinanneet pysyä aloillaan. Siskokset halusivat toisiaan nopeasti ja pidättyväisesti. Kertulle Henrikin halaaminen oli vaikeaa. Henrik - tummine, taakse kammattuine hiuksineen, veden värisine silmineen ja vahvoine käsivarsineen oli koettelemus.

Kirkkoherran saarna piinasi mieltä.

Nuorempi väki oli vetäytynyt omiin oloihinsa. Yläkeran aulasta kuului vilkasta keskustelua, naurua ja äänestä musaa. Tuntuivat pelaavan lautapeliä.

Aikuiset istuivat pirtin pyöreään pikkupöydän ääressä.

- Mitenkä Lasse on edennyt opinnoissaan? Henrik kysyi.

- Hyvin on poika pärjännyt maatalousoppilaitoksessa, Martti kehui esikoistaan.

- Eikös se jo pienestä pitäen ole pyrkinyt traktorin kyytiin? Helena muisteli

- Vähän liiankin pienenä. Minä sain pelätä sen puolesta, kun Martti otti sen vierelleen pellolle kyntämään, huokaisi Kerttu. Keskustelu polveili asiasta toiseen, ja lopulta miehet lähtivät ulkosalle. Sisarukset jäivät kahdestaan pirttiin.

- Vieläkö sinä kannat kaunaa minulle? Helena laukaisi odottamatta.

Kerttu tunsu sydämensä pysähtyvän, sen sykkeen nousevan ja lopulta kylmenevän.

- Mitäs luulet? Sinä puhut kaunasta. Etpä taida tietää paljoakaan siitä, mitä jouduin kokemaan sinun takiasi, siskoseni. Viimeinen sana tuli viiltävänä kuin teräs. Helena äimistyi.

- Mutta siitähän on jo yli 20 vuotta. Sinähän sait Martista hyvän miehen kartanosi pehtooriksi.

- Vai pehtooriksi! Sitäkö minä vain tahdoin? En saanut mitä halusin, sinä ryöstit metkuillasi, keimailullasi ja kultakiharoillasi minulta Henrikin.

- Minä rakastuin Henrikiin ja hän minuun, emme voineet mitään, Helena puolustautui.

evangeliset.net/kesajuhla/

PUHDASTA VETTÄ

EVANKELISET KESÄJUHLAT

IKAALISISSA 5.-7.6.2026

Abrahaminkatu 2, 39500 IKAALINEN

PERJANTAI 5.6.

18.00

Vapaaehtoisten ohjeistus Ikaalisten seurakuntakeskuksessa.

19.00

"Yhdessä vettä ammentaen" – Viikkomessu. Messun liturgian ja saarnan toimittaa Oiva Hujanen. Musiikista vastaa Kauno Perkiömäki. Kolehti ELYn työlle.

LAUANTAI 6.6.

10.00–10.45

Aamukannel. Säestäjä: Samuel Reinaru ja houseband. Aamuhartaus: Kari Tynkkynen.

11.00–12.15

"Puhdasta vettä" – Avajaisjuhlat. Tervetuloa juhlille! Juhlille toivottavat tervetulleiksi Ikaalisten kirkkoherra Juha Aila sekä ELYn toiminnanjohtaja Antero Rasilainen. Musiikista vastaa Kauno Perkiömäki. Lea Saar kertoo Viron perhetyön tilanteesta. Pia ja Tero Ruotsala kertovat Kambodzan alkaneesta lähetystyöstä. Loppuhartaus: Antero Rasilainen.

12.00–14.00

Lounas. Lounaan aikana klo **12.30** ja **13.30** musiikkiohjelmia. Aino Ojakoski-Mattila ja Kimmo Mattila soittavat Konsta Jylhän musiikkia.

13.00

Seurakuntien edustajien kokous seurakuntakeskuksen sivusalissa. Tilaisuudessa lähetystyön uutisista kertoo ja keskustelua johtaa Joonas Toivanen.

14.00–15.30

"Virvoittava hetki Raamatun äärellä." – Raamattuopetus. Ulla Saunaluoma ja Esa Luukkala. Musiikista vastaa Samuel ja houseband sekä Kimmo Niskala.

13.30–15.30

Ohjelmaa perheille ja lapsille. Kirkkomusikari alkaen **13:30–14:00**, jonka jälkeen askartelua.

15.00–16.30

Päiväkahvi.

15.30–16.30

"Vesi virtaa kanavien kautta maailmalle" – Kesäjuhlien kanavat.

1. "Ma olen väike Karjane" - Lapset ja nuoret Viron seurakunnissa. Titta Hämäläinen ja Samuel Reinaru. Paikka: Seurakuntakeskus.
2. "Missä mennään missio?" Tuula Kosonen ja Joonas Toivanen. Paikka: Kirkko.
3. "Armolla ja ilolla - Lähettäjänä ELYssä" – Satu Kivisaari, Jani Latva-Nikkola, Pirjo Aittoniemi. Musiikista vastaa Sinikka Pekkanen. Paikka: Kirkkosali seurakuntakeskuksessa.

16.35–18.00

"Elävän veden virrat" – Siionin kanteleen seurat. Puhujina Pekka Kiviranta, Jani Latva-Nikkola ja Terhi Törmä. Musiikista vastaa: Kauno Perkiömäki. Juontaa Satu Kivisaari.

18.30–20.00

"Tuuli laantuu ja vesi tyntyy" – Iltamessu. Saarna: Joonas Toivanen. Kanttori: Anna Aila.

20.00–21.00

Konsertti: M & M. Illan päätteeksi iltahartaus. Puhujana Kimmo Niskala.

SUNNUNTAI 7.6.

9.00–9.45

Aamukannel ja musiikkia. Samuel ja Houseband. Aamuhartaus: Petteri Mannermaa.

10.00–11.30

"Katoavat ja katoamattomat aarteet" – Messu. Saarna: piispa Matti Repo. Kanttorina Anna-Mari Yrjänä ja musiikissa mukana Waloa-kvartetti.

11.30–13.00

Lounas.

13.00–14.30

"Lähde pulppuaa kaikille" – Päätösjuhla. Antero Rasilainen ja Merja Kramsu keskustelelevat Venäjän lähetystyöstä. Hartauspuheen pitää Merja Kramsu. Oiva Hujanen kertoo vuoden 2027 juhlista. Musiikista vastaavat Kauno Perkiömäki, Samuel Reinaru ja mukana myös Waloa-kvartetti.

14.30–15.30

Lähtökahvit.

IKAALISTEN⁺
SEURAKUNTA

Armoa ja iloa ihmisille
Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Virvoittavien vetten ääreen

Lämpimästi tervetuloa ELY:n kesäjuhlille Kyrösjärven rantamaisemiin Ikaalisiin. Kautta aikojen tänne on tultu veden äärelle. Jo keskiajalla Kokemäenjoen vesistön latvat houkuttelivat uusia asukkaita kauniille rannoilleen. 1800-luvun lopulla Helsingin kulttuuri-väki löysi tiensä Ikaalisten kylpylään, ja yhä tänne saavutaan eri puolilta Suomea levähtämään ja uudistumaan.

Kesäkuun alussa kokoontumme veden äärelle syvemmässä merkityksessä. Kristus kutsuu luokseen ja lupaa elävää, puhdasta vettä, joka vahvistaa uskossa ja antaa toivon. Me ikaalilaiset iloitsemme juhlaväestä, jota saamme palvella ja johon saamme liittyä. Jaettu kirkonpenkki, yhteinen veisuu ja kohtaamiset tuovat iloa. Rukoilemme kesäjuhlien puolesta, että nuo päivät olisivat kaikille virvoittava ja siunattu juhla.

Juha Aila, Ikaalisten seurakunnan kirkkoherra

Kirkon kuva: Wikipedia | Parantaja

Seurakuntien edustajien tapaaminen

La 6.6. klo 13 Ikaalisten seurakuntakeskuksen sivusalissa, Abrahaminkatu 2, 39500 Ikaalinen.

Tilaisuudessa lähetystyön uutisista kertoo ja keskustelua johtaa Joonas Toivanen.

Lisätietoja lähetysjohtaja Joonas Toivanen p. 044 248 7229

Majoitusvaihtoehtoja:

evangeliset.net/kesajuhla/majoitus-kesajuhlilla/

Talkoolaiseksi kesäjuhlille!

Vapaaehtoisia saatetaan tarvita pienempiin tehtäviin. Kari (0400 180075) ohjeistaa vapaaehtoisia.

Vapaaehtoinen lahja kesäjuhlien hyväksi:

Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry,
tili K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69,
viitenumero 26 32201 tai
viestiksi Ikaalisten kesäjuhlat.

MobilePay 12374, viestiksi kesäjuhlat26.

Kiitos lahjastasi! Rahankeräyslupatiedot s. 2

Bussiretki kesäjuhlille Ikaalisiin 6.-7.6. Etelä-Pohjanmaalta

Majoittautuminen Ikaalisten kylpylässä.
Juhlapaikkana Ikaalisten kirkko
ja seurakuntatalo.

Ilmoittautumiset viim. 19.5. toimistoon:
ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416

tai Sadulle p. 050 563 6079 tai
satu.kivisaari@evangeliset.net

Kesäjuhlien yhteyshenkilö:

Joonas Toivanen, lähetysjohtaja
Evankelinen lähetysyhdistys- ELY ry
joona.toivanen@evangeliset.net
p. 044 248 7229

Toivon tiellä Kambodžassa

ELYn virallinen, valtakunnallinen kolehti 7.6.2026 kannetaan Kambodžassa tapahtuvan kirkon perheneuvonnan koulutuksen, Church Family Counseling -työn, sekä musiikkityön tukemiseksi.

Kambodža on maa, jonka historiaan on jäänyt syviä haavoja. Väkivalta, köyhyys ja nopeat yhteiskunnalliset muutokset koskettavat yhä monien perheiden arkea. Rikkinäiset ihmissuhteet, käsittelemättömät traumat ja nuorten epävarma tulevaisuus haastavat paikallisia seurakuntia päivittäin.

Juuri tähän todellisuuteen kirkko on kutsuttu — toivon asialle!

Perheneuvonnan koulutuksessa varustetaan seurakuntien pappeja ja muita työntekijöitä kohtaamaan perheitä elämän kriiseissä. Koulutetut perheneuvojat tukevat parisuhteita, auttavat vanhemmuuden kysymyksissä sekä kulkevat rinnalla väkivallan, riippuvuuksien, menetysten ja sodan keskellä. Tavoitteena on mahdollisuus turvaan, toipumiseen ja uuteen kasvuun vaikeiden kokemusten jälkeen. Kambodžan kirkon piispa Sreyliak Touch vaatii jokaista pappia ja hengellisen työn tekijää kouluttautumaan dialogiseen perheneuvontaan, sillä se on piispan mukaan tapa pärjätä vaativassa buddhalaisessa toimintaympäristössä. Kirkko kasvaa vain siellä, missä se onnistuu kohtaamaan ihmiset kokonaisuutena - puhumaan perheissä vaietuista haavoista ja kulkemaan rinnalla elämän haasteissa. Myötätuntoinen kuuntelu avaa kotien ovet ja evankeliumi eletään todeksi suhteissa. Suhde kirkkoon vahvistaa luottamusta elämään, itseen, läheisiin ja Jumalaan.

Nuorisomusiikkityö tarjoaa nuorille turvallisen paikan kasvaa, kysyä ja rakentaa tulevaisuutta. Seurakuntien musiikkityö ja koulutukset vahvistavat nuorten itsetuntoa ja uskoaan siihen, että heidän elämällään on tarkoitus. Monelle seurakunta on ainoa yhteisö, jossa he tulevat nähdyiksi ja kuulluiksi, ja johon nuoret ovat tervetulleita käyttämään musiikin lahjoja yhteiseksi iloksi ja seurakunnan rakentumiseksi.

Tämä työ toteuttaa konkreettisesti apostoli Paavalin kehotusta: *"Kantakaa toistenne kuormia, niin te täytätte Kristuksen lain."* Gal. 6:2

Suomen kirkon tuki mahdollistaa koulutukset, materiaalit ja työnohjauksen. Samalla vahvistetaan paikallisen kirkon omistajuutta ja omaa osaamista, jotta kolehdin hedelmät kantavat myös tulevia sukupolvia.

ELY on kutsuttu kumppanuuteen ja se lähettää Pia ja Tero Ruotsalan paikallisten kanssa Kambodžan kirkon työntekijöiksi perheneuvonnan ja musiikkityön kouluttamiseen.

Tämän päivän kolehti on mahdollisuus olla mukana Jumalan rakkauden työssä — tukemassa perheitä, rohkaisemassa nuoria ja rakentamassa toivoa sinne, missä sitä eniten tarvitaan.

Kiitos jokaisesta lahjasta ja rukouksesta.

Tilitiedot:

Kohde: Kambodžassa tapahtuvan kirkon perheneuvonnan koulutuksen (Church Family Counseling) ja nuorisotyön tukemiseksi.

Tilinumero: OP FI28 5114 0220 0343 69 tai POP FI26 4747 0010 1553 49

Yleisviitenumero: 2 60706 30125

Lahjan voi antaa myös MobilePay-numerolla 12374 (viestiksi 7.6.26) tai Lahjoita Elylle

Keräyslupa: nro: RA/2021/1097

Huom. seurakuntayhtymä, tilaa viitenumerot: ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416

Lasten, nuorten ja pakolaisten tukena Virossa

ELYn lähetti Titta Hämäläinen toimii Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksessä lapsityön asiantuntijana. Käytännössä työ on seurakunnissa lasten kanssa työskentelevien vapaaehtoisten varustamista ja rohkaisemista työhön sekä yhteyden pitämistä heihin. Säännölliset koulutuspäivät eri puolilla maata sekä kesäinen viikonloppuseminaari tarjoavat mahdollisuuden tavata samaa työtä tekeviä, vaihtaa ideoita, tutkia Raamattua ja rukoilla yhdessä. Tarvittaessa koulutuksia voi myös tilata rovastikuntaan. Työhön kuuluu myös materiaalin tuottaminen. Viron seurakuntien lapsityössä pyhäkoulu eri muodoissaan on keskeinen toiminto. Materiaalia, ideoita ja taustatietoa Raamatun kertomuksista kaivataan paljon.

Jokaisella lapsella on oikeus tutustua Jumalaan oman kehitystasonsa mukaisesti ja saada vastauksia elämän suuriin kysymyksiin. Näin lapsi voi pikkujalja muodostaa oman suhteen Jumalaan. Lapsen ohjaamiseen tällä tiellä rohkaisemme sekä työntekijöitä että vanhempia.

Saku koolitus. Kuva: Ave Mölster

Kunstiteraapia. Kuva: Lea Saar

Viron kirkon Tarton perhekeskus aloitti työn Ukrainan sotapakolaisten auttamiseksi heti Venäjän hyökättyä Ukrainaan vuonna 2022. Keskuksen työntekijät Lea Saar ja Larysa Osipova ovat antaneet apua tarvitseville tukea vastaanottokeskuksissa, majoituspaikoissa sekä tarvittaessa rajanylityspisteissä ja sairaaloissa. Perhekeskus on jatkanut humanitaarisen avun antamista ja järjestää tapaamisia edelleen.

Syyskuusta 2022 lähtien keskuksessa on työskennellyt Ukrainasta saapunut psykologi-pedagogi Larysa Osipova, joka on tarjonnut psykologista tukea ja ohjausta lapsiperheille. Sopeutumisen edistämiseksi perhekeskus järjestää yhteisiä retkiä ja perhetapah-tumia, esittelee pakolaisille virolaista kulttuuria ja tukee heidän asiointiaan viranomaisten kanssa. Viikoittainen kielikyly rohkaisee viron kielen harjoitteluun, ja lisäksi keskuksessa toimii taideterapiaryhmä.

Tarton perhekeskus toimii ukrainalaisille turvallisena kohtaamispaikkana. Syyskuusta 2022 tähän päivään mennessä keskuksessa on vierailtu liki 3000 kertaa. Keskuksessa syntyy ystävyys-suhteita, jaetaan tietoa ja tuetaan toinen toistaan.

Tilitiedot:

Kohde: Viron kirkon lasten- ja nuorten säätiön sekä lähetykskeskuksen tekemän tavoittavan työn sekä sotapakolaisten (Ukraina) parissa tehtävän työn hyväksi.

Seurakuntia suositellaan myös kantamaan vuoden aikana kolehti ELY:n Viron työlle, jossa keskittyy lapsi- ja nuorisotyöhön sekä ukrainalaisten pakolaisten auttamiseen.

Tilinumero: OP FI28 5114 0220 0343 69 tai POP FI26 4747 0010 1553 49

Yleisviiteno: 2026 30126

Lahjan voi antaa myös MobilePay-numerolla 12374 (viestiksi suosituskolehti26) tai Lahjoita Elylle

Keräyslupa: nro: RA/2021/1097

Huom. seurakuntayhtymä, tilaa viitenumero: ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416

Ristinjuhla

Pitkäperjantai 3.4.
klo 14 Seinäjoki

Soukkajoen seurakuntakoti
(Ruusukatu 22)

Kosti Kallio,
Merja Kramsu,
Heikki Hangasmaa,
musiikissa:

Vili Vänskä, viulu

Raili Peltonen, piano

Johanna Ojala-Haapala, kanttori

Satu Kivisaari, juonto

Kahvitarjoilu alk. klo 13.30.

SEINÄJOEN⁺
SEURAKUNTA

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Harri Zuhalampi 70v

Seurat 6.1.2026

Juhlatuotto oli yhteensä 3512,65 €.

Se koostui lahjakeräyksestä Costa Blancan seurakunnassa ja kolehdista syntymäpäiväseuroissa sekä maksusuorituksista lahjatilille. Varat käytetään ELY:n lähettäjätoimintaan.

Sydämellinen kiitos muistamisesta kaikille!

"Sinun tulevat päiväsi hän turvaa, hetkestä hetkeen, hänellä on varattuna apua yllin kyllin, viisautta ja tietoa."
- Jes.33:6

Helena Saarenpää 80v

Musiikilliset syntymäpäiväseurat 25.1.2026

Juhlatuotto yhteensä 2184,18 €.

Syntymäpäiväkeräystuotto käytetään ELY:n lähettäjätoiminnan hyväksi.

Iso kiitos muistamisesta kaikille.

*Kiitos sulle jokaisesta elämäni hetkestä.
Kiitos päivän paisteesta niin kuin pimeydestä.
Kiitos sulle taisteluista,
rististäkin, Jumalain.
Kiitos, että aina muistat,
autat mua tuskissain.*

SK 346

Pääsiäisen iloa askarrella

Pääsiäiseen kuuluvat iloiset värit ja kaikki uusi elämä. Tiput ja puput. Suklaamunien yllätykset, pajunkissat ja rairuoho.

"Aurinkomme ylös nousi," sanailee virsirunoilija.

Kalevan kirkolla Tampereella on perinteenä pitää perheiden askarteluilta. Malleja ja ideoita on kaikkein pienimmille ja jokaiselle taitojen ja mielen mukaan. Lastenohjaajat Terhi Ruuskanen ja Riitta Sillanpää esittelivät aihepiiriä.

Valkoinen munankuori särkyy ja sisältä kurkistaa pikkutipu. Tarvitaan kartonkia, liimaa ja niittihaakanen availemaan kuorta. Pienet sormet värittävät pajunkissat sormivärein.

Helka Korpela

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Maaliskuussa

Ma 23.3. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 21), klo 13 Siionin kannel seurat, Toivo Antila (teol.yo), Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

- **Salo**, srk-talo (Kirkkokatu 6), Kaffemuki, klo 13.30 Päiväkahviseurat, Oiva Hujanen. Kahvit klo 13.

- **Salo**, srk-talo, klo 18 Naisten raamattupiiri, "Kaste, Jumalan lahja" Oiva Hujanen.

Ti 24.3. Salo, srk-talo, Kaffemuki, klo 13 Lähetystilaisuus, Oiva Hujanen.

Ke 25.3. Alahärmä, srk-talo, klo 18 Biisi ja stoori-ilta, Pia ja Tero Ruotsala.

Ke-to 25.-26.3. Kauhava, kouluvierailuja, Pia ja Tero Ruotsala.

To 26.3. Alavus, srk-talo, klo 13 Hyvässä seurassa, Ulla Latomäki, Marcketta Veikkola.

- **Espoo**, Suvelan kappeli (Kirstintie 24), klo 13 Hartaus ja Viron työn lähetystilaisuus, Oiva Hujanen.

- **Seinäjoki**, Simunanrannan palvelukeskus (Huhtalantie 76), klo 13.30 Siionin kannel -lauluhartaus.

- **Tampere**, Kaukajärvi, Kauksun kulma (Keskisenkatu 5), klo 17.30 Siionin kannel seurat.

Su 29.3. Helsinki, Puistolan kirkko (Tenavatie 4), klo 18 Valon messu, saarna Kari Tynkkynen.

Ma 30.3. Seinäjoki, Palvelukoti Misteli (Huhtalantie 74), klo 17 Pääsiäisen virsiä ja lauluja.

Ti 31.3. Alahärmä, kirkko, klo 18 Laula kanssain - pääsiäisen virsiä ja lauluja, puheita Esa Vaittinen, Satu Kivisaari, Heli Turpela.

Huhtikuussa

Ke 1.4. Alahärmä, Voltin koulu (Knuuttilanraitti 308), klo 12 Laula kanssain - pääsiäisen lauluja ja virsiä, Miia Antila, Satu Kivisaari.

- **Järvenpää**, Vanhan kirkon Oliivi (Kirkkotie 2 B), klo 14 Lähetyspiiri, Hilikka Hares.

To 2.4. (kiirastorstai) **Alahärmä**, kirkko, klo 11.30 Laula kanssain - pääsiäisen virsiä ja lauluja, Miia Antila, Satu Kivisaari, Kirkonkylän koululaiset.

Pe 3.4. (pitkäperjantai) Seinäjoki, Soukkajoen srk-koti (Ruusukatu 22), klo 14 Ristinjuhla. Ks. tarkempi ilmoitus s. 28.

Ti 7.4. Kokkola (Läntinen Kirkkokatu 17), klo 11-15 Lähetyssopeella vohveli-/lätty-/pannukakkupäivä, Elyn ystävät palveluvuorossa.

Ke 8.4. Nurmo, srk-koti, klo 18 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Sinikka Pekkanen, Danja Koivukan-gas.

To 9.4. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

La 11.4. Tampere, Elyn 18v-juhla, kevätkokous ja seminaari Viinikan kirkossa (Kaartotie 1). Su 12.4. Elyn kirkkopyhä Tampereen seudulla. Ks. tarkempi ilmoitus s. 8.

Su 12.4. Iisalmi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, lit. Henna Savela, saarna Antero Rasilainen, avustaa Sanna Komulainen. Kirkkokahvit ja lähetystilaisuus.

Ma 13.4. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 21), klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

- **Kerava** (Papintie 6), klo 18 Lähetysilta "Viron kirkon kohtalon vuodet", Oiva Hujanen.

Ti 14.4. Salo, srk-talo, Kaffemuki, klo 13.30 Päiväkahviseurat, mukana Elyn stipendiaatti Theresa Bakajika Sambiasta, Tarja Laurila. Kahvit klo 13.

- **Hamina**, Simeon-sali (Pikkuympyräkatu 34), klo 14 Lähetyspiiri, Oiva Hujanen.

- **Hyvinkää**, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset

seuraavaan lehteen

ely@evangeliset.net

tai p. 040 415 9416

(myös WhatsApp- ja tekstiviestein)

5.5.2026 mennessä, kiitos.

Kesän Valo ilmestyy viikolla 23.

Katso päivitettyt tapahtumatiedot

www.evangeliset.net/kalenteri

- **Kortesjärvi**, Purmojärven rukoushuone (Purmojärventie 735), klo 18 Siionin kannel seurat, puhujina Nina Eskoli, Satu Kivisaari, runoja lausuu Aila Korpi, musiikissa kanttori. Kahvit klo 17.30.

Ke 15.4. Kokkola, Kaarlelan srk-koti (ANNA-sali), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan. Lauletaan Siionin kannelta, kahvitarjoilu (tarjolla kahvia ja pullaa), Kaija Muhonen, Salme Heino. Vapaaehtoinen kahviraha Elyn työlle.

- **Järvenpää**, Vanhan kirkon yläsali (Kirkkokatu 2 B), klo 18 Lähetystapahtuma, mukana Sambiasta Theresa Bakajika, Joonna Toivanen.

- **Lapua**, Virranniemi (Kosolankatu 4), klo 18 Lyhtyilta, Henna Luoma, Kari Lähdesmäki ja lyhtytiimi.

Pe-ma 17.-19.4. Kuusamo, Lähetystivierailuja, Pia ja Tero Ruotsala vierailivat Kuusamon seurakunnassa

- 17.4. kouluvierailuja
- 18.4. klo 10 mukana rippikoulussa
- 19.4. klo 10 Messu ja kirkkokahvilitaisuus

La 18.4. Sonkajärvi, srk-talon sali (Rutakontie 20), klo 9.30-14.30 Rovastikunnallinen lähetyspäivä. Titta Hämäläinen kertoo aiheesta "Lähetystyo lähellä". Ilmoittautumiset 31.3. mennessä valtteri.karvanen@evl.fi.

Su 19.4. Alajärvi, kirkko, klo 10 Lähetyspyhä, messu. Lähetysjuhla srk-talolla, Merja Kramsu, Satu Kivisaari.

- **Jalasjärvi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Reino Yli-Honkola. Kirkkokahvit.

- **Rantasalmi**, kirkko (Kirkkotie 3), klo 10 Messu ja lähetysten vapaaehtoisten kiitos- ja virkistyspäivä, saarna Titta Hämäläinen.

- **Espoo**, Olarin kirkko (Rälssitilankuja 1), klo 11.30 Siionin kanteleen laulu-

ja lähetysketki. Oiva Hujanen kertoo Virossa tehtävän lähetystyön ajan-kohtaisista asioista. Laulamme Siionin kanteleen lauluja Markus Silvola säestämässä.

- **Peräseinäjoki**, srk-talo, klo 14 Siionin kannel seurat, Ulla Latomäki, Anneli Lähdesmäki.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti, Anna-sali (Kruunupyntie 3), klo 15 Virsi- ja lauluseurat, Matti Aho, Lassi Pappinen, Tuula Pihlajajarju. Kahvitarjoilu

- **Espoo**, Olarin kirkon sivusiipi (Rälssitilankuja 1), klo 18 Nuorten lähetyspiiri, Oiva Hujanen.

Ke 22.4. Ylistaro, Ylissali, (Kaukolanraitti 7), klo 18 Siionin kannel seurat, Merja Kramsu, Satu Kivisaari, Pirjo Aittoniemi.

To 23.4. Alavus, srk-talo, klo 13 Hyvässä seurassa, Eila ja Paavo Kujala, Satu Kivisaari.

- **Seinäjoki**, Simunanrannan palvelukeskus (Huhtalantie 76), klo 13.30 Siionin kannel -lauluhartaus.

- **Tampere**, Kaukajärvi, Kauksun kulma (Keskisenkatu 5), klo 17.30 Siionin kannel seurat.

Su 26.4. Hamina, Marian kirkko ja Simeon-sali (Pikkuympyräkatu 34), klo 10 Messu, saarna Joonas Toivanen, lit. Ville Holopainen, Anne Koivunen, kantt. Ulla Suutari. Kirkkokahvit ja Elyn lähetysterveisiä Simeon-salissa, Toivanen.

- **Nurmes**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Satu Kivisaari. Siionin kannel seurat.

- **Alahärmä**, kirkko, klo 16 Sykemesu, puhe Matti Aho, sykeyhteisö.

Ma 27.4. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 21), klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ti 28.4. Salo, srk-talo, Kaffemuki, klo 13.30 Päiväkahviseurat, Pekka Kiviranta. Kahvit klo 13.

Ke 29.4. Lapuan tori, klo 10 sima ja munkkimyyntiä. Järj. Krs ja Ely.

Toukokuussa

Ke 6.5. Järvenpää, Vanhan kirkon Oliivi (Kirkkotie 2 B), klo 14 Lähetyspiiri, Pekka Kiviranta.

Ma 11.5. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 21), klo 13 Siionin

kannel seurat, Matti Aho, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ti 12.5. Hyvinkää, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon ilta, Mikko Viitanen, Kosti Kallio.

Ke 13.5. Kokkola, Kaarlelan srk-koti (ANNA-sali), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan. Lauletaan Siionin kannelta, kahvitarjoilu (tarjolla kahvia ja pullaa), Kaija Muhonen, Salme Heino. Vap.eht. kahviraha Elyn työlle.

- **Tampere**, Aleksanterin kirkon krypta, klo 15.30 Lauletaan yhdessä itsemme rakentumiseksi, puhujavieras, Maria Pitkäranta, säestys Sirpa Järnberg. Teemat muodostuvat kirkkovuoden sekä muiden aiheiden pohjalta, kuten armon ja rukouksen laulut. Lisäksi tarkastellaan laulun merkitystä eri elämänvaiheissa.

To 14.5. (helatorstai) **Kauniainen**, kirkko (Kavallintie 3), klo 10 Messu, saarna Oiva Hujanen.

Su 17.5. Seinäjoki, Törnävä, Piirin kirkko, klo 13 Kevätkirkko ja klo 15 Pysähtymisen polku -kaupunkivaellus. Ks. tarkempi ilmoitus s. 7.

- **Kokkola**, srk-keskuksen yläsali (Läntinen Kirkkokatu 17), klo 16 ELYn ja Herättäjän yhteiset seurat, Lassi Pappinen, Matti Aho, Jouko Kuismin. Kahvit 15.30.

To 21.5. Seinäjoki, Simunanrannan palvelukeskus (Huhtalantie 76), klo 13.30 Siionin kannel -lauluhartaus.

- **Kauhajoki**, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

Ma 25.5. Seinäjoki, Palvelukoti Misteli (Huhtalantie 74), klo 17 Kevään ja kesän virsiä ja lauluja.

Ke 27.5. Seinäjoki, Luontotalo Käpälikkö (Kyrkösvuorentie 26), klo 18 Merja Kramsun eläkejuhla, Ari Auranen, Jarmo Happonen, Pia Ketola, Satu Kivisaari, juonto Mauri Pitkäranta. Järj. Seinäjoen srkn Inkerintyö ja lähetystyö

- **Teuva**, Rauniokirkko, klo 18 Siionin kannel seurat.

To 28.5. Tampere, Kaukajärvi, Kauksun kulma (Keskisenkatu 5), klo 17.30 Siionin kannel seurat.

Kesäkuussa

Ma 1.6. Espoo, Olarin kirkko (Rälssitilankuja 1), klo 13-14 Siionin kanteleen lauluhetki, mukana laulattamassa ja säestämässä Markus Silvola.

Ke 3.6. Espoo, Olarin kirkko (Rälssitilankuja 1), klo 13-14 Siionin kanteleen lauluhetki, mukana laulattamassa ja säestämässä Markus Silvola.

- **Ilmajoki**, Kestikartano (Kartanontie 5), klo 17-18 Peräkloosteri-kirppis. Laulajaiset takaterassilla, kahvia, myynnissä grillimakkaraa. Ely mukana.

- **Kurikka**, kirkko, klo 19 Kesäkirkko ja Merja Kramsun eläkkeelle siirtym. lähtöjuhla, puhujana Merja Kramsu.

Elyn logo on kirjainten **E, L ja Y** muodostama risti ja kehä, jossa risti symboloi yhdistyksen perustaa ja kehä sen ympärillä jäsenten muodostamaa piiriä, sekä maailmaa, jonne ilosanomaa tulee viedä.

Risti muodostuu suorista ja jämäkistä elementeistä, kuvastaen sanoman ja periaatteiden järkkymätöntä ydintä.

Kehässä on pyöreitä ja pehmeitä muotoja kuvastaen joustavuutta ja inhimillisyyttä.

Kevään vihreä väri kuvastaa nuorta yhdistystä, joka kasvaa ja kehittyä Sanan äärellä kuin kasvi auringon valossa.

Oletko jo Ely:n jäsen? Hienoa - onneksi olkoon!

Jos et ole, yllätä itsesi ja liity! evangeliset.net/liity

Isoäiti-ikoni

Kuva: Helena Ojala

*Istun ikonipiirissä
ja maalaan Marian kasvoja.
Hän istuu Annan sylissä,
oman äitinsä lämmössä.*

*Tuli Marian tiestä merkittävä,
äitiys arkinen, ihmeellinen,
kun synnyinkehdoksi valtiaan
Annan tytär kutsutaan.*

*Poikaa vuorostaan äidinsyli
kantaa kaikkien vaiheitten yli.
Ystävät muut kun katoavat,
äidit jäävät ja rukoilevat.*

*Jälkeen hiljaisen perjantain,
tuli rauha suuren sunnuntain.
Elämänvaiheista jokainen
on suojassa hyvyyden voimien.*

*Pyhä Anna ja pyhä Maria
sukupolvien ketjussa
väylinä Jumalan rakkauden,
myötätunnon ja laupeuden.*

Eija Harmanen, Ilmajoki